د چاپ حقوق له شاعر سره خوندي دي

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: ستورو ته ناست يم له سيتاره سره

شاعر: سعيد زابلی

کمپوز: خپله شاعر

د پښتۍ طرحه او ډيزاين: ايمل مايار او وزيرمحمد کتوازی

د چاپ لګښت: محمد نبي تلاش

چاپ چارې: اسد دانش خپرندويه ټولنه

د چاپ کال: ۱۳۹۱

szabuli@yahoo.com

WWW.SAMSOOR.COM

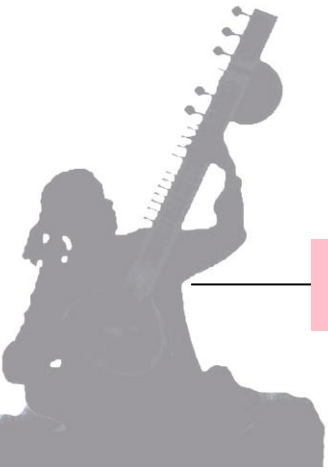

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د شهيد عبدالصمد روحاني په نوم چا چې خپله ځواني د ولس او هېواد
لپاره په رښتيا ويلو کې قربان کړه!

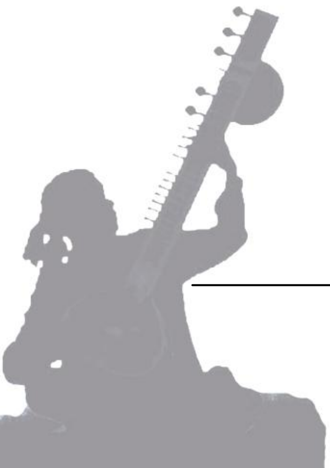

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغو مشرانو ته چې پر خپل خدای، خاوره او ولس باندې باور لري

هغو اتلانو ته چې د خبرو پر ځای عمل ته ژمن دي

هغه ځوانان او پېغلې ته چې د هېواد د بیارغونې لپاره یې په ورغوي
کې تنها کې ده

او دوو نازولو ملګرو غلام سخي نوریوال، محمدیار یار او ډاکټر
احسان احسان الله درمل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی په خپلو شعرونو کې

سعید زابلی د پښتو ژبې د مخکښو ځوانو شاعرانو په قطار کې راځي، زابلی په خپلو شعرونو کې د خپلو ځانګړو تجربو انځورګري کوي، شعري ژبه یې خوږه او روانه ده، انځورونه یې د رڼو اوبو په څېر روان او رڼه دي، د تخیل ناوې یې د عاطفې په ګاڼه سینګار ده، د شعر لمن یې د غلو او مبالغې له ازغیو پاکه ده، متناسبه موسیقي لري، خو څرنګه چې په ورځني ژوند کې اقتصاد په پام کې نه نیسي نو همدارنګه کله ناکله ترې په کلیماتو کې هم اسراف کېږي، د ادب په دغه ګلورینه خاوره ورته د لا زیاتو رنګونو په هیله یو.

شرر ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریالیستیک او رومانیتک شاعر

د شعر د لیکلو لپاره د لمسون، احساس او اغېز اړتیا ده، ښه شاعر درې واړه په ښه توګه توږي او د شعر یو ښکلي صنم ترې جوړوي چې هر څوک ورته پخپله سترګه او نظر ګوري. د همدې اړتیا له مخې سعید زابلی د خپلې ټولنې غمیزې، خوښي، دودونه، دخپل محبوب د سترګو ښکلا او نازونه او دارنګه د نړۍ د روانو بدلونونو په واسطه لمسول شوی، څو شعر ولیکي.

د احساس اړتیا زابلی چې د ویښ وجدان لرونکی دی نو له دې کبله د خپلې ټولنې غم، خوښي محسوسوي، د خپلې مینه ناکې ارواه په واسطه د خپل محبوب مینه، ناز او غم محسوسوي او بیا دغه احساس په شعر کې رانغاړي.

بلاخره دغه مرغلرې په هر چا په ډېر قوت اغېز ښندي، د هرکس د پاره بېله بېله سکالو وړاندې کوي، چاته د وطن مینه، چاته د جانان مینه چاته له تیارې او جهالت څخه کرکه انځوروي او هغه د همدې حقیقتونو د منلو د پاره مجبوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلي صاحب په روان ادبي بهیر کې یو ائینی ځوان شاعر دی، چې په تېرو څو میاشتو کې یې لسګونه شعرونه له پښتو انګلیسي ژبې ته ژباړل شوي، چې د زابلی صاحب خیال، فکر او شعر ته یې نړیواله ژبه ورکړې ده.

زه ورته د کتاب د چاپ مبارکي وایم او د لانورو مرغلرو د پیلیو توفیق ورته غواړم.

په درنښت

ډاکټر فیض ځلاند ، یریوان، ارمنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زابلی سعید ، زه له ډېرې مودې راهیسې پېژنم، د شعر او شاعرۍ اورمړی تارهم سره لرو.

څه موده له مخه مې څو نظمونه هم ولوستل، شاعري یې چې ما لوستې راته‌وله ده، خبره سلا بلا نه شواره وای خیال یې خپل دی. یو نظم یې دی چې سرلیک یې(وعده)وو ظاهرا یې یوه مرغۍ پکې پاللې وه، خو د الوتونکي په وزرونو پورې یې ډېرعاطفي پیغامونه غوټه‌و ، ما خوند ورنه اخیستی، څنګلوری او عمومي خیال یې تر پایه ښه پالل شوی، غزلې یې هم ډېرې یو لاس دي، په سره سینه روان وي، خدای دې همداسې پوست موست لري.

ومان نیازی

شعر د زړه اواز دی، آن د ښوونځي له نهم ټولګي څخه د زابلي اشنا د زړه اواز ته غوږ یم.

ستاسو په لاس کې ټولګه یې د زړه د اواز او دروني احساس ښکلې هېنداره ده. چې په کراتو کراتو مې ترې د چاپ هیله کړې ده، مبارک شه دا ارمان مې هم پوره شو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحیم هلال(غزنی)

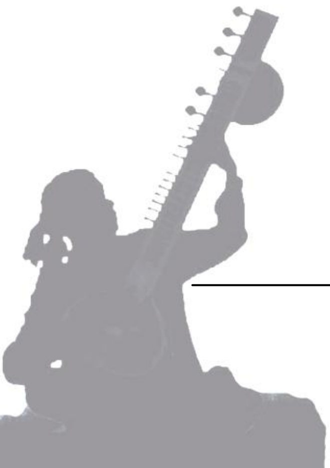

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور توتان تر یار قربان:

ځواني له احساساتو ډکه دوره ده؛ سعید زابلي هم ځوان دی او کلام یې له احساساتو ډک دی.

خو زه غوره هغه خبره ګڼم چې د پښتو د اوسني نثر پاچا استاد سعدالدین شپون کړې ده، استاد وایي موږ که شعر لیکو یا کیسه پر خپلو احساساتو باید کنټرول ولرو. زابلي ډېره هڅه کړې چې پر خپلو احساساتو کابو وي، خو د ځوانۍ جوش بیا بل څه دی، له ده نه ډېره مستي غواړي. ډېر ځله یې بغاوت ته هڅوي خو هغه هم سپېڅلی بغاوت.

زابلی هم نظم لیکي، هم څلوریزې او هم نظمونه؛ خو زما یې هغه کلام خوښېږي چې نوې خبره یې په ښکلو لفظونو کې وړاندې کړې وي. د ده د شاعرۍ یو امتیاز دا دی چې تل خبره کوي او هغو ښېبو او ناخوالو ته سندریز رنګ ورکوي چې ده په خپله تجربه کړې وي. زابلی له کلي کابل ته راغلی، خو دا چې دلته رنګونه نور دي او د کلي ښکلا په کې نشته خوند ترې نه شي اخستی، په کوم ښایست پسې چې راوتی دی هغه یې نه دی موندلی، خو ښېرا نه کوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید واپس زابلي فطرت له ځمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

دی ازاد شعر ته نظم وايي، خو زه ورسره نه یم؛ دغه شعرونه يې خورا خوندور دي:

ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیخې غړلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستوري مینځې په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تراوسه
لکه واوره د لو تېرې و بغل ته
ته رانغلې زه دې جز د فطرت نه کړم

په غزل کې ښه لاس لري، خپله خبره په ساده انداز نورو ته انتقالولای شي، همدا يې کامیابي ده، خو که لږ خپل کلام ته انځوریز رنګ ورکړي؛ بې جوړې به وي. کله کله داسې بیتونو سره هم مخ کېږو چې

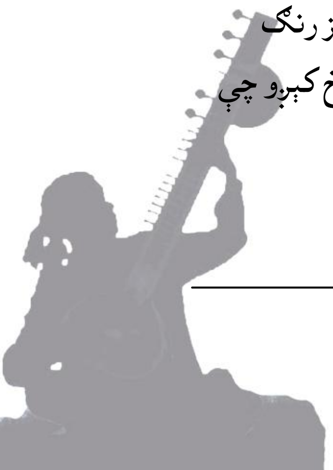

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شوای لږ پرې کار شوی وای او ښه لیکل شوی وای او داسې ډېر ساده باده نه وای:

په ښار کې اوس هم کلیوال دی سعید
کوي د خال یا د پیزوان خبرې

دا خبره ځکه کوم چې زابلی ډېر داسې بیتونه هم لري چې هم په کې خوند شته، هم رنګ شته او هم ښه اوډون لري:

که ته ګل نه یې، نو بیا وایه چې څه یې؟
چې وړمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومي !

دلته ځولۍ ځولۍ وړمې شعر ته یو خاص خوند ور په برخه کړی دی او تر ډېره نوې خبره ښکاري، ښايي ما ته داسې وي.

دا کرښې د زابلي د ټولو شعرونو په اړه صدق نه کوي د ده شاعري خوندوره او ښکلې ده، خو ده راته همدا څو شعرونه راکړل او په منډه یې د یو څو تورو د لیکلو وویل. تور توتان تر یار قربان.

صدیق الله بدر

کابل

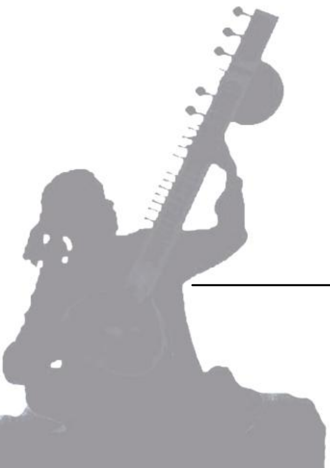

(c) ketabton.com: The Digital Library

... او مننه

زه چې په کوم ماحول کې را لوی شوی یم، ډېر څه و چې له ما یې د شعر ژبه غوښته، په ډېرو الفاظو پسې مې منډې وکړې، د ډېرو خیالونو، فکرونو او د عاطفې ډګرونه مې پسې کچ کړل، خو شعر لیکل هم بلا هنر غواړي، دې لاره کې بریالی قدم وهل لوی بخت غواړي، مګر خوشحاله په دې یم چې ځینو زړونه بیرته مثبت غبرګون راکړی، چې دې کار زه بیا بیا هڅولی یم په دې لاره کې د قلم څوکه ګړندۍ کړم، مخکې مې غزل لیکل خورا خوښېدل، خو کله چې د ازاد نظم په اهمیت پوی شوم، یا د نړیوال ازاد نظم مطالعه مې وکړه، دې باغچې ته مې هم سترګې ورښکاره کړې، یوه نیمه تجربه مې په کې وکړه، دا چې دا به څنګه تجربه وي، تاسو به یې ولولئ!

زه ډېر څه نه لرم خو له فیصل فاران، ومان نیازی، عبدالغفور لېوال، ومان نیازي، صدیق الله بدر، ډاکتر ځلاند، شرر ساپی او عبدالرحیم هلال څخه مننه کوم چې زما د شعرونو په اړه یې خپل نظرونه وړاندې کړې دي او د محمدیار یار، اسد دانش(ګل دادا)، ډاکتر احسان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

درمل، بشیر احمد فیضان دوی دې کور ودان وې چې زه یې د دې کتاب د چاپ لپاره هڅولی یم.

او د دې کتاب لګښت ملي ځوان محمد نبي تلاش په غاړه اخستی، دا ځوان افغان فرهنګ ته د خدمت په موخه د دولسو کتاب د چاپ ژمنه کړې چې تر نیمایي یې زیات چاپ کړي او دا شعري ټولګه یې هم په ورین تندي تر چاپه ورسوله زه له دغه ځوان څخه د منني ترڅنګ ځان د ده د احسان پوروړی ګڼم، لوی څښتن ج دې د ده غوندي ځوانان ډېر لري، په پای کې له ټولو نه یو ځل بیا مننه کوم، کندوګان یې له غنمو ډک. په ژمي کې ښایسته پیتاوی او په دوبي کې یې د ګلاب سایوو ته غواړم.

سعید زابلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دعا ارمان خدایه
وکړې لږ باران خدایه

شوندې د ګلاب وچې
رحم د اسمان خدایه

امن د پښتون غواړو
ته یې مهربان خدایه

ستا کرم ته تږي یو
سوله د افغان خدایه

زړه سعید دا ستا په یاد
غواړمه روښان خدایه

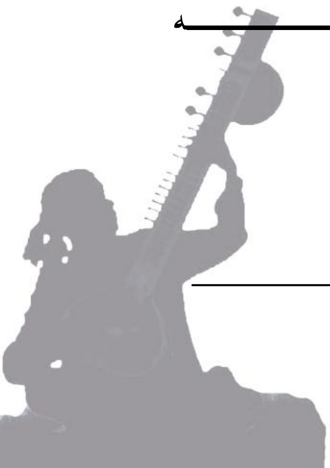

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چینې رڼې اوبه د ونو سیوري
د محراب و مخ ته لپې دعاګانې
زما او ستا د ژوندون ګډه فلسفه ده
نو بیا ولې سره وران یو
پر تندي مو دي راشنې د نفرت کرښې
دا کیدای شي چې دې لمر یواځې ستا شي؟
یا دې زه لمنه ډکه کړم له ستورو؟
راشه بېرته غېږه راکړه چې پخلا شو

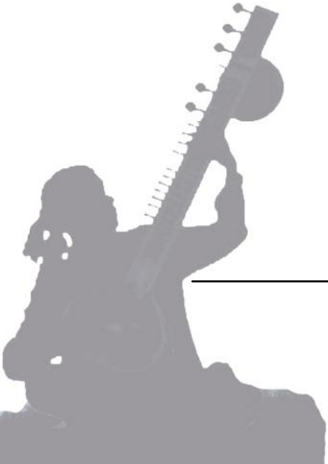

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر ما دې پېرزو نه دغه غمی دی
وایه کوم بختور وړی ستا زړګی دی

ستا و شوندو ته یې خوله کې اوبه راشي
دا راغلی له صحرا ساده سړی دی

اوس هغه زمانه نشته لېونیه
چا ویل چې یار له یاره سپیلنی دی

و پردو ته یې دي کښته سترګې زیړې
خو په کور دننه څومره ستر زمری دی

نور د جنګ سندرې وایې حماسي دي
خو سعید ګوره د ښکلو لېونی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ولس وطن ګلاب، کم تر کشمیر نه لري
هرڅه لري، مګر بدبخته دی امیر نه لري

د دې وطن له دې حالاتو معلومیږي داسې
لکه چې دلته یو څوک هم زره ضمیر نه لري

څښې دې بل زیارت ته یوسه اې ملنګه اشنا
ستا وخوبونو ته هیڅوک دلته تعبیر نه لري

په دې مالت کې داسې ښکلې چرې نه شې موندای
چې بلا زړونه به ضرور د چا اسیر نه لري

چې بې د ښکلو پر زړو چک لکه ستار لګاوه
اوس دې غزل سعیده هغه شان تاثیر نه لري

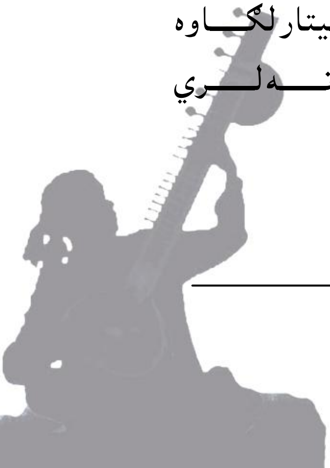

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ږلی پر ګلابونو د صحرا روانه
د دې وطن پر خلاف څومره ناروا روانه

خدایه په کومه ګناه موږ یو درته پړه راغلي
چې د زخمي لپو دعا مو بې مانا روانه

نن په محفل کې څه عجیبه راته ښکاره شوې
لاس مې در وړاندې په دې شک کړو چې مینا روانه

ستا او سپوږمۍ ترمنځ ودې راز ته حیران پاتې شوم
ته وې ویده، مګر ترمینځ مو وه رڼا روانه

سعیده زما له دغو خلکو شي په دغه ګیله
دوی چرته لاړو او پر کومه ده دنیا روانه

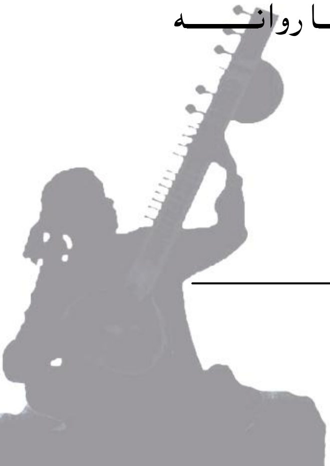

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څوک حق غواړي، له دې دوو به کړې يو کار ومخ ته
يا به زړګی خوري، يا به نېغ ورځي د دار ومخ ته

څنګه په منده دې د خدای مخ ته خبرې وکړې
زما خو ژبه تلولی شي د خپل يار ومخ ته

چې پر وطن راتلې لوخړې زمونږ دغه وس و
په لپو اوښکې مو شيندلې د غبار ومخ ته

خدايه په دې ګناګار، نور څومره احسان به کوې
ستورو، جانان دی غوړ نېولی، زما سيتار ومخ ته

سعيده ګل سره روغبت کې دغه هم ومنه
چې ستا د ګوتو هر کلی به کوي خار ومخ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن به څه محدود کړې ښکلې تر نقابه پورې
چا دې وږمې ایسارې کړې تر ګلابه پورې

وطن خو کار غواړي ولسه، ستا د وخت مشران
مانۍ یې دنګې دي، د واک تش تر خطابه پورې

لکه دعا ښه تر یقینه به مې څنډ کولو
ما به دې شونډې ښکلولې تر ثوابه پورې

په دغه تمه ګوندي لپې درنه ډکې کړمه
ما رسولی ځان تر هره یوه سرابه پورې

سعید ساده په عقیده باندې نور نه پوهېږي
یوازې سر یې دی ساتلی تر محرابه پورې

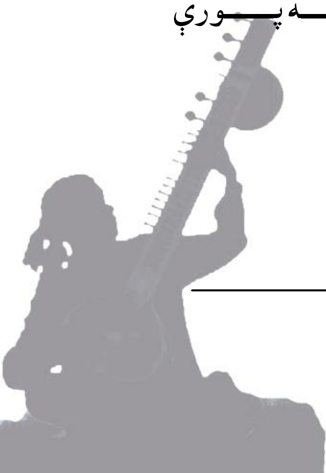

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ورېمو پېغله د حجاب ښکارېږي
ګلاب اینه کې هم ګلاب ښکارېږي

سادګي دا ده چې خرخ شوی مشر
موږ ته قبله، موږ ته محراب ښکارېږي

اخلې رشوت، ته وا ثواب یې په کې
خو، ناروا ورته شراب ښکارېږي

د یار په شوندو د رقیب ستاینه
دا راته هم د خدای عذاب ښکارېږي

سعیده سترګې چې خیرنې نه وي
د ښکلي مخ د خدای کتاب ښکارېږي

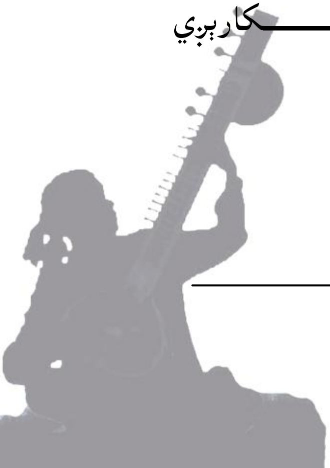

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمانې د سپېره جبر، بلا نه ده مړه
موږ یې تمام کړو، خو د وخت اژدها نه ده مړه

ښایسته زلمي، ښایسته پېغلوتې د ګلونو په څېر
شول په کې ښخ لکه ګلونه، صحرا نه ده مړه

لا یې هېر نه یم، په خوبونو کې دعا یې وینم
د مړې مورکۍ مې لا په ما هم اروا نه ده مړه

غواړي سعیده زما وطن کړي د مرګونو تابلو
لا جادوګره دنیاګۍ په ګناه نه ده مړه

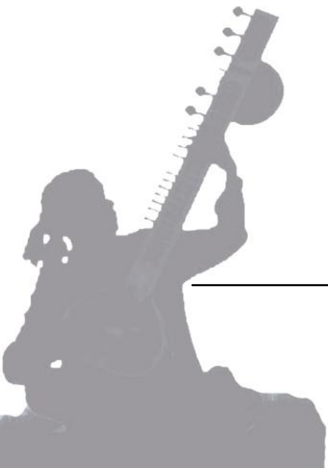

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سې ولس په څه ژوندی وي چې ګوښې ته ناست وي
په ګل وطن چې د لمبو وننداري ته ناست وي

حيران په دې يم چې په زړه کې به يې څه ورګرځي
ښکلی چې ګوري، خپلې سترګې و اييني ته ناست وي

دا مساوات دی چې دې مشر وي شرابو کې غرق
غريب ولس دی وږی تږی، دروازې ته ناست وي

دا ستا خيالونه ښاپيرو غوندي را ورسيږي
سعيد چې شعر ليکي، تياره کې و ډيوې ته ناست وي

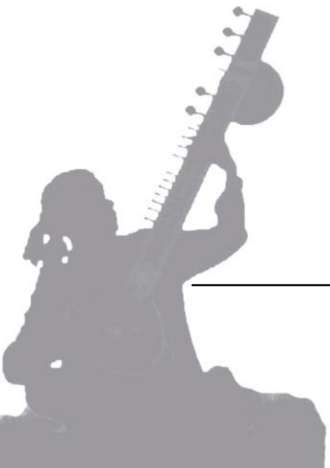

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د ښکلې مخ، محدود زه تر نقابه ښه یم
دې زمانه کې پټ د خلګو له حسابه ښه یم

ګوندې کوڅو کې څوک د ژوند له رازه وپوهوم
جومات دې ستا وي زه محروم له دې ثوابه ښه یم

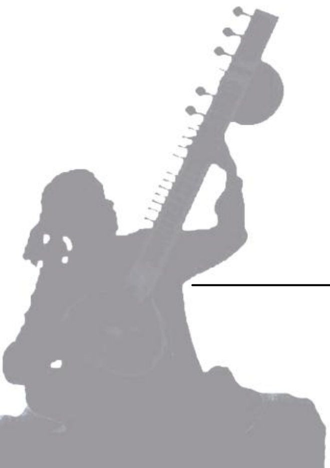

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ننګ ناموس چې چا لوټمار کړی دی
موږ په هغو خلکو اعتبار کړی دی

خدایه دا ستا په دومره لوی جهان کې
تا پنجابی پر موږ بادار کړی دی

قام کې خو ټوله برابر غونډي وي
موږ کې، نواب، بل دې سردار کړی دی

رقیبه وایه د خدای په نامه
تا نو بیا کوم د سړي کار کړی دی

د فطرت خلک په کې نه شي موندای
سعید نفرت ځکه له ښار کړی دی

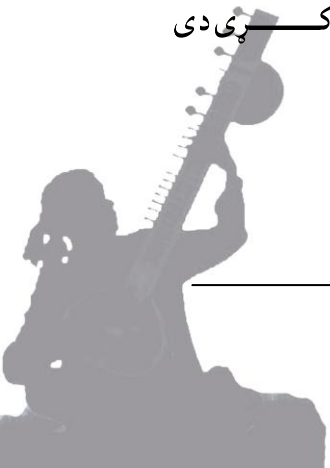

(c) ketabton.com: The Digital Library

را باندې اوري يو ارمان جانانه
دا ستا له سترګو په ايمان جانانه

ته مې په خوا کې يې عجيبه دا ده
خو زه بيا هم يمه پرېشان جانانه

تعريف د ژوند د فلسفې کې غواړې
ودان په مينه دا جهان جانانه

د غزل راز چې له هرڅه را اخلم
ته په هرڅه کې يې خندان جانانه

بې تا سجدې سعيد د زړه په زور کړم
زما شيرين افغانستان جانانه

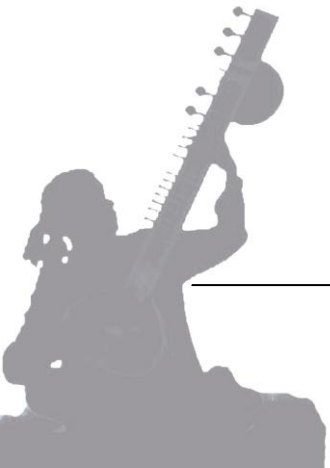

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري شمېرمه يو څه شمار په کار دی
هغه راځي لږ انتظار په کار دی

سختو حالاتو کې چې قام رابچ کړي
موږ ته يو مشر لږ هوښيار په کار دی

چې د رقيب په خوله خبره کوې
يو څه خو تا له هم اختيار په کار دی

حالات غمجن زاهده ستا خوښه ده
يا مې روا کړه يا سيتار په کار دی

سعيده هرڅو که وعده وکوي
په جانان کله اعتبار په کار دی

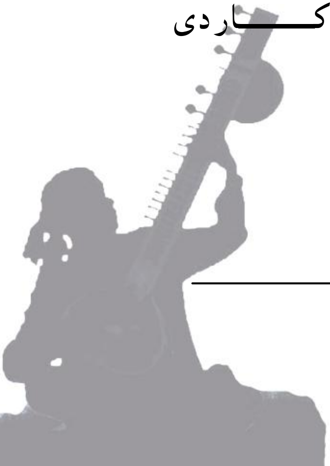

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې دې خوږ زړه ته دوا شي په کې
ګوندي يو يار خو به پيدا شي په کې

د دغه ښار دي عجيبه خويونه
د غره سړی ولې تا لا شي په کې

ښکلي به چرته هم بې ياره نه وي
زموږ خوبونه که رښتيا شي په کې

چې دا ستا ياد ورته را ورسيږي
زړه مې تياره وي خو رڼا شي په کې

د يار ومخ ته خو سعيده سړی
سمه خبري کړي خطا شي په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه مین شومه او تا مې دلبري کړې ده
له هغې وروسته مو څه ښکلې زندګي کړې ده

نه در کتی شمه او نه مې درنه سترګې اوړي
لږ خو مې پوی کړه، دا دې څه جادوګري کړې ده

شبنم خو ښه دی د ګلاب پر پاڼه ورغړېده
ما خو ټول عمر پر اغزیو زندګي کړې ده

په ډک محفل کې یې د یار په لیدو اوښکې راغلې
په هغه ورځ خو سعید ډېره سادګي کړې ده

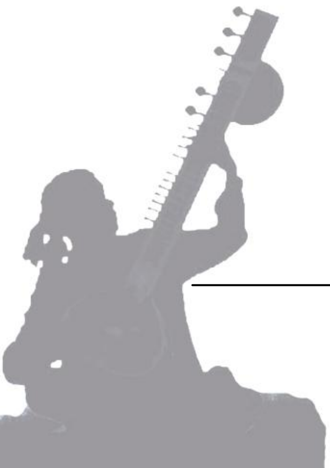

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پېغله وي د بنګړو شرنګ نه لري
لکه غزله چې اهنګ نه لري

بیا هم دي ښکلې کلیوالې پېغلې
ساده پاده د شوندو رنګ نه لري

زما وطن په یو سپېره بیدیا کې
داسې زیارت دی چې ملنګ نه لري

دا به نو څنګه د چا زړه ته تېر شي
چې پښتنه خاوره دې ننګ نه لري

کتل به ښکلو ته ګناه لري خو
سعید صفا د زړګي زنګ نه لري

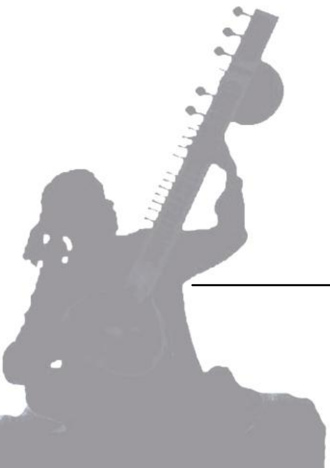

(c) ketabton.com: The Digital Library

کینه یې نه زده سپین زړګی د سعید
د کلیوال مالت زلمی د سعید

د زړه خبره چې ساتلی نه شي
منم چې دغه یو کمی د سعید

خولګي چې واخلي او بیا منډې وهي
شرم یې واخلي سادګی د سعید

د لونګین وربمې په ښار کې غواړي
څه عجیبه غوندي سړی د سعید

بلا کلونه یې په ښار واړول
خو په خوی هغسي زابلی د سعید

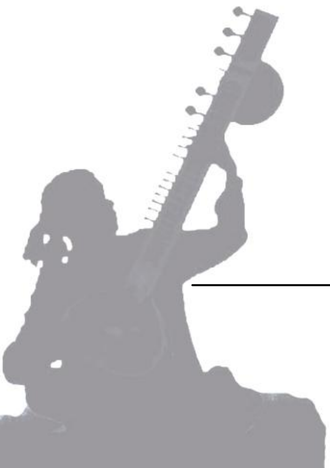

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډې که دې نه وای په خبرو کې
خولې ته به مې نه راتلې سندرو کې

ستا ولو پټې ته رسېدی نه شي
هرڅو که ښکلا وي ببر سرو کې

ښکلی مې توپان غوندي پر زړه راغی
وړې مې د موسکا په سرو وزرو کې

هلته به نو قام ته څه خدمت وشي
واک چې وي په لاس د لنډغرو کې

ستا سعید د کلي په خوی لوی بویه
ښکاري چې ساده غوندي ملګرو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

که غوړېدلي ګل ته ورته نه یې
یې خو سپوږمۍ که سوې لمر ته نه یې

دا دې کمال دی زړه په سترګو اخلې
ښکلې منمه جادوګر ته نه یې

عجبه دا ده چې په خوب کې راشې
له خوښۍ وېښ شمه، مګر ته نه یې

شهیده دلته دې شو دومره مقام
لا رسېدلی و کوثر ته نه یې

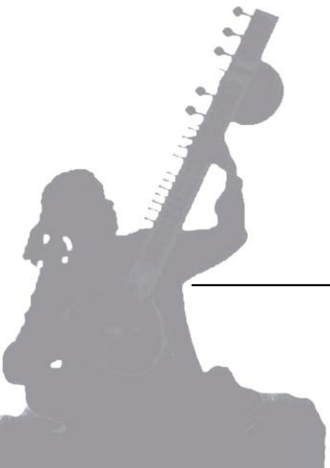

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســعیده نــور خــو درنــه شــېخ جــوړ شــوی
هســې ختلــی و ممبــر تــه نــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشر مخ ته کشر پاخي خبر سپکه کوي
عجبه وخت شو ورور له وروره څخه کرکه کوي

له تا را وروسته ستا بچو ورته تندی ټیټ کړی
مغلان دلته پاچاهي خوشحال خټکه کوي

له پښتنو ځکه اوس ډیلی او اصفهان هېر شوی
جګړه په کور کې یې پر کونډه یا پر ځمکه کوي

نیکه مو وایي په واده کې دریا مه ټنګوئ
دا یې ګومان وي خدای پر کور د غضب ټکه کوي

دا مشران به نو سعیده څنګه جوړ کړي وطن
هره خبر چې له درواغو څخه ډکه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې غزل کاږم خبرې هم په سُر کې لرم
ډېره موده کېږي يو ښکلی تصور کې لرم

د يار په هيله د رقيب د زړه ساتنه کوم
خدايه دا يو لاس پر ګلاب بل په تنور کې لرم

ده ته کينه ورځي عجيبه ده زما پر خوښې
داغه يوه خامي بې رنګه په تربور کې لرم

شيخ پر ممبر ويل، بې مينې ژوند تياري ته ورته
شکر يوه حصه خو زه هم په دې نور کې لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده ویره لرم وخت یې ځوانیمرګه نه کړي
ځوانه نغمه لکه ګلاب د زړه تنبور کې لرم

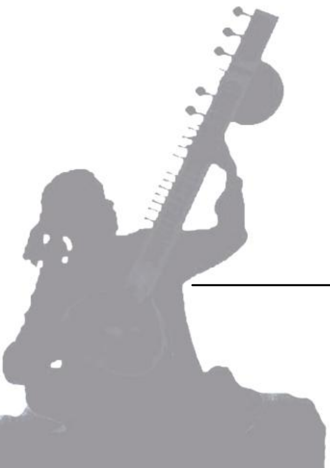

(c) ketabton.com: The Digital Library

بازار تیزي ده، طبیعت په کې ناکام ښکاریږي
دا چې ګلونه د رنګونو په کې خام ښکاریږي

لکه شراب مینه مو داسې ګناګاره ګڼي
شیخ ملامت نه دی ستا شونډې ورته جام ښکاریږي

ساده ملګرو پام چې چرته په کې دو را نه شئ
دا هر ګودر راته د ښکلو پېغلو دام ښکاریږي

ښایي په دې کلي ناترسو هم بمبار کړی وي
چې د پایزېبو او بنګړیو شور ارام ښکاریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د چا مخ ته ګوته نيسي او خاشه لټوي
سعيد په دې مالت کې نور راته بد نام ښکاريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا مودې يې په اثر کې اوسم
د ښکلو سترګو په منتر کې اوسم

دلته هم خدای ج هلته هم خدای ج يادوم
شېخه مسجد که په ګودر کې اوسم

بخته له دېنه به نور ثه راکوې
د يار د سرو شونډو په سر کې اوسم

پښتون ملت يم بيلېدلی نه شم
که په ميوند که په خيبر کې اوسم

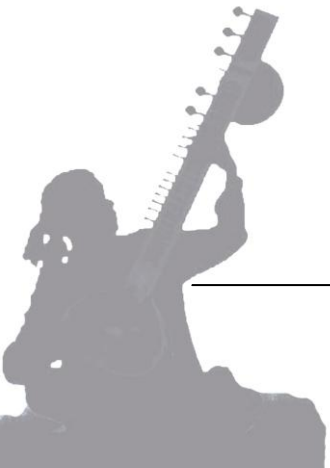

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په دعا يمه ډاډه مور جانې
سعيد که هر څو مره خطر کې اوسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غوټۍ شونډو او شين خال دې د سپرلي اندازه
د ښکلي حسن به دې څوک ولګوي اندازه

چې ولس مخکې وي روان او دی له شا ورپسې
د قومي مشروي همدغه د سړي اندازه

د بل په غاړه چې چاړه ږدي یا یې ولې کله
تا لګولې ده د خپل خواږه بچي اندازه؟

اوس چې چارګل په پزه نږدي، زمانه شوه، بله
چا له به څه ښکاري له د ښه پښتني اندازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنګ ترخو ترخو حالاتو کې چې مینه کوي
له ځینو خلکو مې سعیده د زمري اندازه

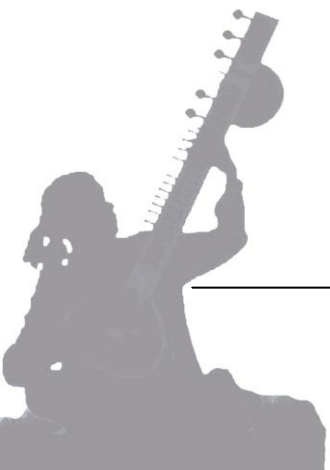

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې زه اوس د سرېتوب پاخه درشل ته شومه
يو څه وتاته، څه وکار، يو څه غزل ته شومه

چې شاعري مې د وږمو په څېر تر لرې رسي
مننه خدايه طبيعت کې خو لږ ګل ته شومه

حسن منمه خو نغمې د سپرلي هم ومنه
که ستا څهره شوه له ګلابه زه بلبل ته شومه

را باندې تېرې کړې قسمت بلا مودې په تمه
عجبه داده نه اوربل او نه څنګل ته شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده روغ یار مې کې وبایله قسمت ته ګوره
دا څه بلا وشوه، د کومې بلا پل ته شومه

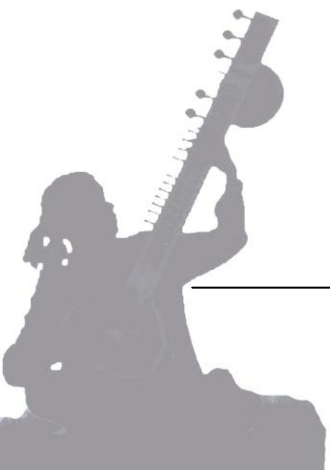

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقدير دي جار، خير به دې ثه وخت له ازله راشي
زموږ پر خاوره زموږ اختيار به خدايه کله راشي

بيا يې منو چې اوس پاچا زموږه خپل پښتون دی
پښتو فرمان چې کندهار ته له کابله راشي

چې مو ګلونه د باردو تور لوګي وهلي
نغمې به ثه واورو، بيا خدايزده که بلبله راشي

ښکلي بخښنه چې مې ستا شونډو ته زړه سوليږي
دغه شيطان مې زړه ته ستا له سره چارګله راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښـــار کوڅـــو کـــې ښـــکلي يـــو بـــل نـــه تپـــوس کـــوي دا
لـــه مـــودو ورک ســـعيد بـــه څـــه وخـــت لـــه زابلـــه راشـــي

خدايه ياد مې دي تراوسه
زما په ذهن کې تصوير دي
سپين ګلونه د نرګيس و
هاغه وخت مې ښه پر زړه دی
که به هر څومره تيارې وې د ژوند لارې
خو زما مخ ته رڼا به وې دالارې
خدايه ! زه دې وايه څومره ګناګار يم
چې دې واخستل زما له سره دواړه
د مورکۍ خواږه لاسونه

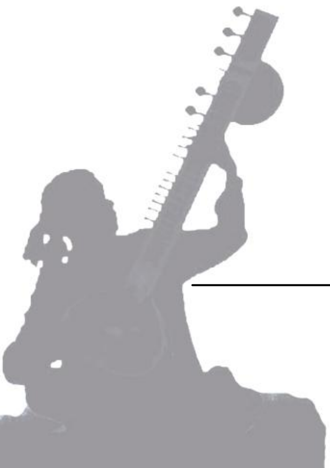

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجيبه داده پر هر چا باندې خواږه غورځوي
ښايست بلا کوي ښايست اثر پر زړه غورځوي

ستا په ليدو چې مې له سترګو څخه اوښکې راشي
دا کليوالې د ښادۍ مخ ته اوبه غورځوي

ستا کليوال په ښار کې هم يې پر زړګي ساتلې
ها ستا د سمال يې دی ساتلی، هغه نه غورځوي

د جبر دې سوال ته تراوسه بې ځوابه يمه
چې له نظره مې نظر ښکلی په څه غورځوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــوره بـــه شـــپه ســـعيد د چـــا پـــه يـــاد کـــې نـــه رڼـــوي
دغـــه يادونـــه نـــور لـــه زړه ثخـــه پاخـــه غورځـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون مشر د خوشحال مطالعه نه لري
ناولی مخ ګرځي په لاسو کې اینه نه لري

ښکلو ته ګورم خو نظر مې بې مانا پاتې شي
د عشق رنګونه ښايي دغه زمانه نه لري

ولې له لوړې مرو ، بې سوچه، بې ضمير ولسه
زموږ وطن نو وايئ کومه خزانه نه لري؟

ښکلو ته ګوره خو لږ فام کوه تکفير دي نه کړي
دا د ريا زاهدان دومره حوصله نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شعر یې خوند اخله یوې ښکلې ویل بلې ته
کنې سعید غریب چندانې قواره نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ته ګل مورې ته بد رنګ دور دی
خوشحاله اوس هم د اورنګ دور دی

په خپله خاوره چې اختیار نه لرو
پښتنو والله چې بې ننګ دور دی

په خپل وطن کې چې له لوږې نه مري
د پښتانه غریب ملنګ دور دی

سپین په پوډرو فطرتي خو نه دي
په خدای چې اوس د غنمرنګ دور دی

سعیده ژوند کې به دا واورم کنه
د یار، سیتار او نی و چنګ دور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د سره لمر که د ګلاب په ګل سایه روان دی
خو هر سړی د خپل قسمت په اندازه روان دی

ځوان به په ثنګ کې یا کتاب او یا رباب ګرځاوه
زموږه ځوان ګورئ په ثنګ کې توپنچه روان دی

هلته یو ځوان عجیب ژړل د یو جنۍ په واده
تا به ویل چې د یو چا په جنازه روان دی

بیا به د کوم ناورین خبر راوړي محله پورې
مشر بهرته بیا په کومه اراده روان دی

سعید چې کلي کې په کوم ډول شدل ګرځېږي
حیران یم ښار کې هم هغه غوندي ساده روان دی

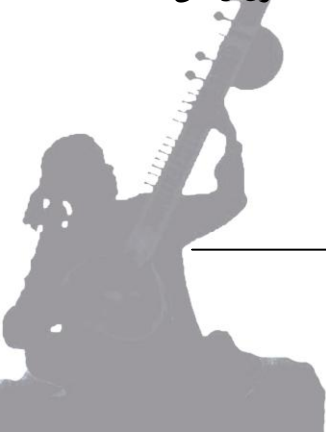

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

رياضت د حسن ښکلې زه بلا ګردان کومه
راز د ښکلا دي کنې ستا به ثه احسان کومه

نادره دا وه، نن دې ثه ډول خواږه وکتل
درنه مننه ګل جانانه يو جهان کومه

چې پښتانه د غلامانو غلامۍ ته بيا يي
ثه احترام به زه د دې اورنګ زمان کومه

اوس خو د ستور دی ځان په سل رنګه دا خلک لړي
پر چا به ثه شک د کافر پر چا به ثه د مسلمان کومه

د ښار ملګري مې په دې ګڼي ساده سعيده
زه چې خبرې د چارګل لا د پېزوان کومه

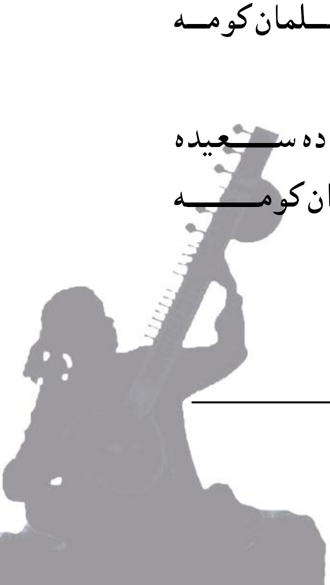

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا د حسن له کتاب سره خواله کومه
ستورو ته ناست یم له رباب سره خواله کومه

ښکلې انځور یې ستا د شونډو په څهره کې وینم
ساده خو نه یم چې ګلاب سره خواله کومه

هغه مې سوځي خو په ټکنده غرمه کې لا هم
لکه لمر مخی له افتاب سره خواله کومه

ته رانه لرې دا ستا غم و چاته وژړوم
زه د خپل سوي زړه کباب سره خواله کومه

د مینې زور شېبه سعید چې رندانه ګرځمه
داسې هم نه ده چې شراب سره خواله کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وراري به خاورې و خپل رنګ ته په جذبه کې ګوري
اوس به له ناوې سره ثوک په اينه کې ګوري

شېخه يوائې هلکان هم ملامته نه دي
شته جنکۍ چې پټې پټې دروازه کې ګوري

پښتون ولس د مشرانو کردار داسې کړلو
چې هر يو ثوک يې جنګ فتنه اوس په شمله کې ګوري

يارو، ستار سره چې اوسي بس هغه بختور
له دېنه ثه سکون به نور په زمانه کې ګوري

اوبه د کلي کړي سعيده د شرابو سيالي
د ورځې پېغلې د شپې ستوري په چينه کې ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په رښتیا و جرئت کوو موږ
دغه ژوندون په کوم قیمت کوو موږ

سعیده دې ته وایي ټینګ اعتقاد
د مینې ټوله شپه ریاضت کوو موږ

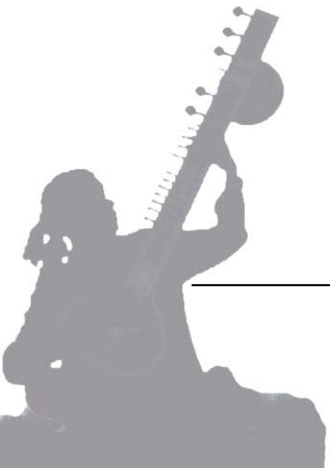

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شپه کې خوند کوي ولاړې د پروین اېښې
زما د خرې خولې، ستا دلونګین اېښې

څومره اثر کوي جنګونه پر ماحول د مینې
د ښکلو وچې شونډې، تتې د جبین اېښې

په خپله وطن کې راته سمه چپه لار نه ښکاري
سترګې مو سوځي راته مخ دي، د ګورګین اېښې

سعیده دومره شوې مجهولي اوس څهرې د خلکو
سمې په سترګو ورته ږده د کتبین اېښې

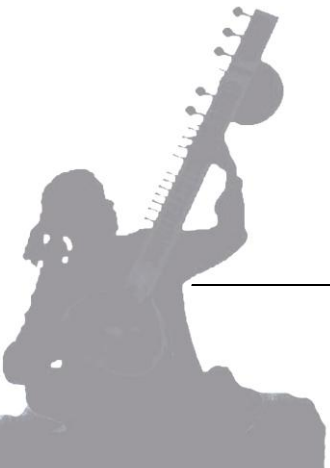

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي بلا کوي، سړی چې وي پریشان، تازه کړي
زاهده راشه په خبرو دې ایمان تازه کړي

چې کله وموسې په سروشونډو او مخ واړه وي
ټکور شي پاتې او زخمونه مې جانان تازه کړي

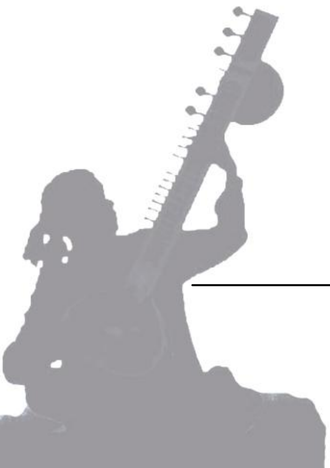

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپک چاړه او یاد بم کېسه ده
زموږ د ژوند کېسه د غم کېسه ده

زما خاطره بس له هغې جنۍ نه
د ګل پر پاڼه د شبنم کېسه ده

داسې اتوم چې کړي نړۍ پرې غرقه
دغه د اوس بني ادم کېسه ده

په نه خبره سره نېښن ووهي
د ګاونډیو د لړم کېسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي به خپه له يو او بله ضرور
دا د سعيد او د صنم کېسه ده

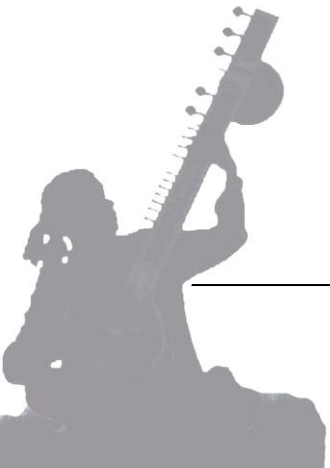

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله خاوره ناکاره یو او تره اوسو
دوخت مشرانو کې مور بیا هم بې رهبره اوسو

د انقلاب د فلسفې نتیجه دا وخته
له نوره لرې په تیارو کې یو بې لمره اوسو

خدایه په دې خاوره به دا سې رحم کله راځي
چې امن راشي او مور لرې له خطره اوسو

د مشرانو د پوهې کچه مو دغسې شوه
چې اوس په جنګ او په چاودنو کې اکثره اوسو

سعیده څوک به مو د ژوند سیکې را وځلوي
د وخت ګرځونو کې چې پټې له زرګره اوسو

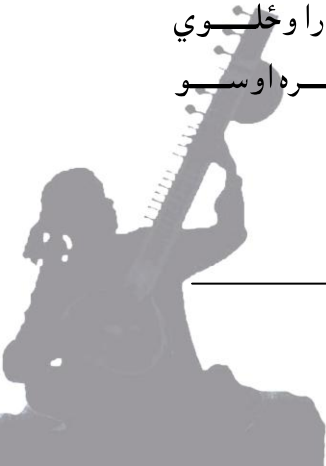

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېخه ! چې مينه کړي ترځان محدوده
هغه نو ته وايه په څه سړی دی ؟

لا د چارګل لا د پيزوان خبرې
دا سعيد هم يو عجيبه سړی دی

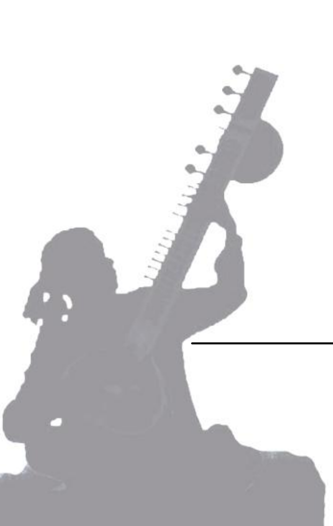

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم ریاضت یې بلا زه له ډېره وخته
یو تصویر مې دی پرزړه له ډېره وخته

په خیالو کې مې حسینې جادوګرې
راروانه یې بس ته له ډېره وخته

ستا د مینې د سرور له برکته
دي راګډ په ژوند خواږه له ډېره وخته

سوال د شونډو به په کومه خوله کومه
ورته زه یم زړه نا زړه له ډېره وخته

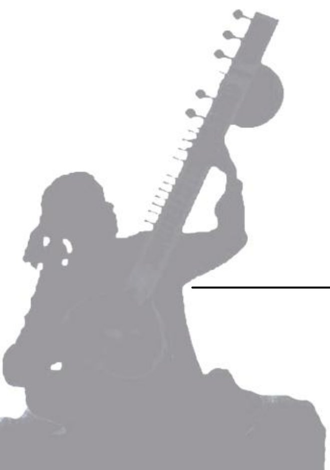

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلو ته میل د زړګي لرمه
شېخه حسینه کمزوري لرمه

په سادګی زما خطا چې نه شي
په زړه کې لویه پاچاهي لرمه

د غم حالاتو کې ملګري د ژوند
مننه خدایه شاعري لرمه

د بل په درد مې زړه کې څړیکه راشي
شکر دا خوی د سړي لرمه

هسي خو ډېر ملګري ګورته لاړو
ارمان سعید د روحاني* لرمه

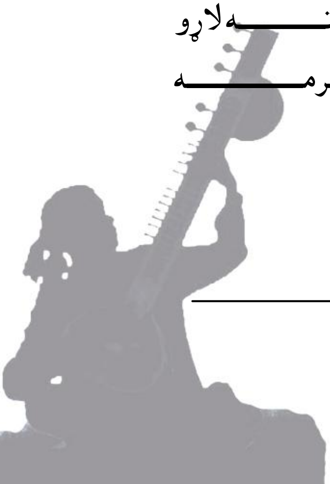

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید عبدالصمد روحاني چې یو خوږ کلیوال اشنا و

جنتي خوب ویني تک سپین لکه ثواب ویده دی
نظر مې ستا د سرکو شونډو پر ګلاب ویده دی

وخت د لېوه غوندي، په نیمه شپه ورګډ په کاله
ګوره پښتون ته، ثنګه غرق خانه خراب ویده دی

د ژوند پر دښته مې قسمته چرته ونه لیده
زما ارمان د زمانې پر کوم سراب ویده دی

په دې مالت کې مې ونه لیدله نښه د ژوند
دلته رباب، دلته ګودر، دلته محراب ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سعید ته نن عجیبه فلسفه وړاندې کړه
وې، ستا په شعر کې ثه مرموزه اضطراب ویده دی

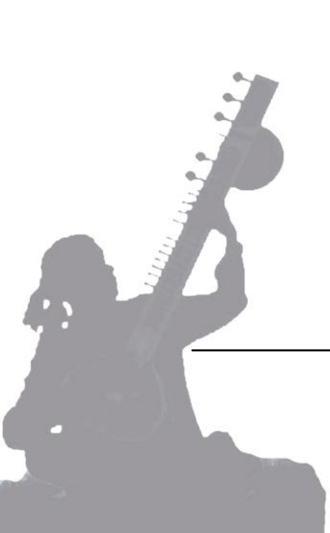

(c) ketabton.com: The Digital Library

خونه د پښتون چې په کې لویه خدایه ړنګه ده
دا دنیا دي اور واخلي او دا دنیا بدرنګه ده

ولې وینې، وینې کندهار او پېښور زمور
ولې مو د جبر زماني ته ژبه ګونګه ده

ځو به انقلاب وي او ترڅو به ورور وژنه وي
دا جنتي سیمه او تبا له جنګه ده

پېغلې د عربو او پنجاب په خولو پايي زمور
دلته پښتنه پېغله ساده ګرځي ملنګه ده

ستا د میو زور ښکلې، سعید چې رندانه ګرځم
چاوې چې مستې مې یا له میو یا له بنګه ده

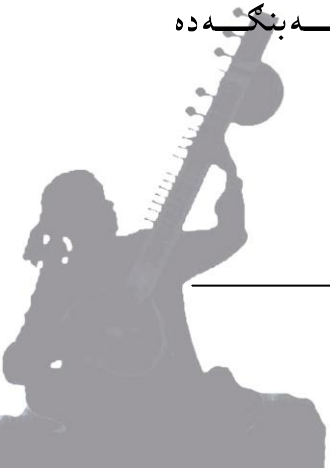

(c) ketabton.com: The Digital Library

اینه د حسن چې دې پاکه له غباره نه ده
زما د قسمت په دایره کې لا ایساره نه ده

شېخه د ښکلې په ایمان کې دې باور نه راځي
نور یې د مخ ګوره، ستا غوندې ګناګاره نه ده

دلته دروغ دي چې سپرلی وي بد رګه په ګلو
موږ ته جګړه کله راغلې بې بهار نه ده

ښکلی سعیده د نرګس غوندي وځان ته مخ دی
هغه خبر ستا د زړګي له یو پرهاره نه ده

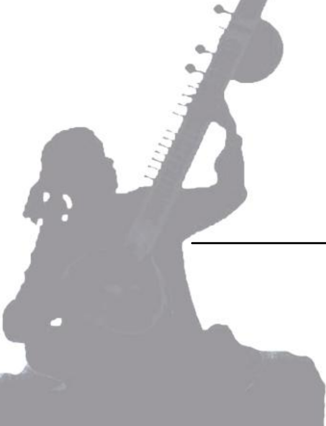

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاب که هرڅو د ښایست ګڼې جلوې کولې
ستا د ښایست یې څه ناکامه تجربې کولې

نه یې له ښکلو لاس تا وکړی نه مینا پر شونډو
هغه غریب نو بیا په څه خبر توبې کولې

ستا د ښکلا و دې ګلاب خوی ته حیرت وړی یم
په خاموشۍ کې یې بلا بلا کېسې کولې

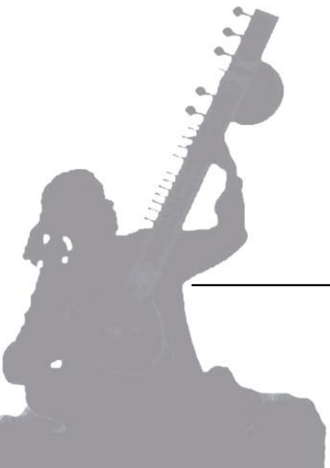

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې تویې د زخمونو په هر پل کې
راته شنه دي تیند کونه په مزل کې

ته وا زما د زړه زخمونه په کې شنه دي
زه چې ګورمه ګلونه ستا اوربل کې

درقربان شم کلیوالې نازولې
مخ دې ښکلی د خالونو په شنه ځل کې

مور مو سکې و له مستیه ګډېدو لو
شپون ژړل خدای یې موندلی و په ننل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا نظر ته مې څهره پرته وي
لکه ګلاب ته چې اینه پرته وي

شېخه په کوم معیار کې دا را ولې
مخ ته مې جام څنګ ته سجده پرته وي

خوب مې لیده ښکلې په ښي ورغوي
زما ملغلره تکه شنه پرته وي

ترڅو به زموږ د ژوند ځولۍ کې بخته
له درده ډکه زمانه پرته وي

سعیده بیا به مې په اوښکو لمانځي
چې زما وسرته کتېبه پرته وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ساتي مو په جنګ کې بې وجدانه زمانه ده
پښتون غریب ته ډکه له تاوانه زمانه ده

دې وخت که رسولي د نړۍ خلک ګلاب ته
قسمت کې زموږ ولې بې ارمانه زمانه ده

زما او د رقیب ترمیان دي جوړ د کرکي ثلي
له تاښکلې راتاوه ثه جانانه زمانه ده

په دې باردي جنګ کې یه اغلې پښتنې*
و حسن ته دي خدایږو چې حیرانه زمانه ده

سعیده د ملا په کتاب هم درسره ګورم
په حق د پښتنو کې بې ایمانه زمانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

*شربت ګله یا د ختیځ مونیلیزا

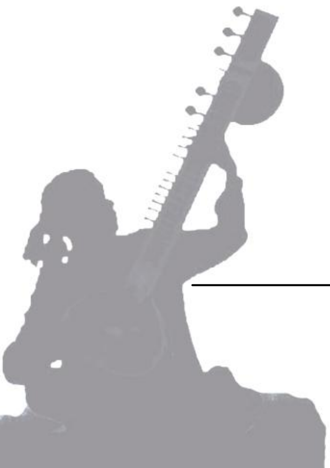

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مالت فضا چې تته ده هیڅ شور نه لري
دلته دي زړونه اوبه شوي، زړونه زور نه لري

زمورږ په مالت کې خو ځوانان داسې بې پرسه وژني
ته به وا پلار نه لري، مور نه لري، خور نه لري

په خدای ملګرو کله کله راته شک پیدا شي
وا یم پښتون داسې یتیم دی چې هیڅ کور نه لري

داسې هم نه ده چې شپخان یو ترینه بد مو راځي حالات جنګي دي مزه
ځکه ټنک ټکور نه لري

چې بې ساره زړونه راګرم کړو په مستو بیتو
اوس دي غزل سعیده هاغه شانته اور نه لري

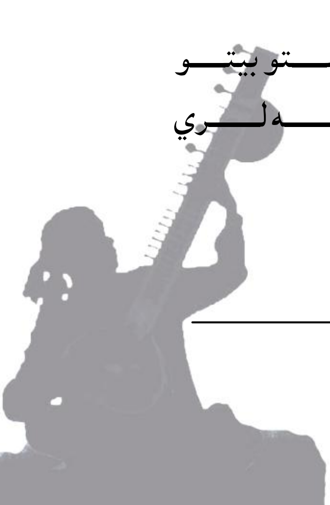

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینـــــــي وینـــــــي جنـــــــګ مـــــــاحول
څنګـــــــه شـــــــو بـــــــدرنګ مـــــــاحول

وخـــــــت و چـــــــې فتنـــــــې نـــــــه وې
ښـــــــکلی و، لونـــــــګ مـــــــاحول

کـــــــاش چـــــــې مینـــــــه، مینـــــــه شـــــــي
ګلـــــــو بانـــــــدې رنـــــــګ مـــــــاحول

نـــــــه چـــــــې وي ســـــــعید هغـــــــه
مـــــــا بانـــــــدې وي تنـــــــګ مـــــــاحول

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا تاریخ یې په غیرت لیکلی
د زمانې د زړه جرس دی پښتون

ملکو هلتې * احترام وکوئ
په دنیا کړی ثه هوس دی پښتون

د خدای په لاره برابر روان دی
په دې سعیده مقدس دی پښتون

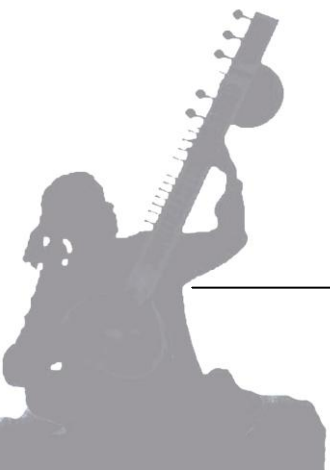

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه خان ملا او نه سردار معلوم دی
دلته د کوم سړي کردار معلوم دی

موږ ته سپرلي تازه جنګونه راوړي
په دې توپیر راته بهار معلوم دی

بچي بې خپله جوړوي، ورانوي
موږ ته قسمت اوس د دې ښار معلوم دی

چې قیامتونه په زړګي راولي
د خال او شونډو خو خپل کار معلوم دی

په بنګ، شرابو باندې نه ماتیږي
سعیده ماته خپل خمار معلوم دی

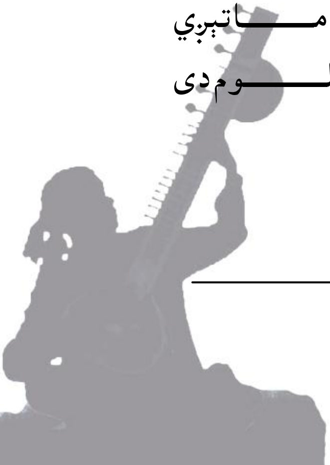

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت دی د جبر او غمونو تابلو
هره څهره ده د ویرونو تابلو

سپرلیه اوس مو ده له یاده وتې
ستا د ښایست او د ګلونو تابلو

د رنګ ښېښه یې په باردو توره
زما د وطن د شنو سیندونو تابلو

د جنګ حالاتو کې به څه مزه وي
د کلي، غر او ګودرونو تابلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورولي، سوله او د ښکلو مينه

سعيده زما ده د شعرونو تابلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې خاموشه يمه شور نه لرم
خدايه تياره ده کور کې مور نه لرم

د مور دعا به وه لښکر راسره
دښمنه پړ يمه نور زور نه لرم

د کلي هر ديوال ته سا شرمه
بې موره څه مزه کړي کور نه لرم

د ژوند له خونده به مې څه وپوښتئ
ساړه نغري ته ناست يم اور نه لرم

سعيده زه شوم د پښتو په شانې
څوک به دعا راکړي غمخور نه لرم

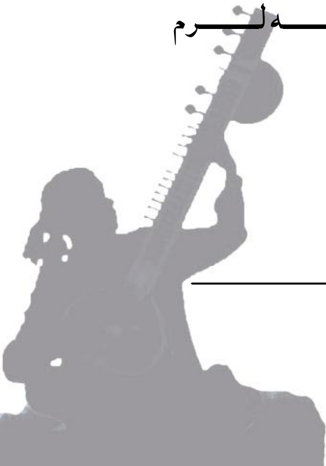

جومات له ځو غيږ کې قرآن ګرځو
خو پټ په زړونو کې بتان ګرځو

بيا مو د کوم فرعون نښه نه کړي
سرونه پټ چې له اسمان ګرځو

کلونه وشول په دې تمه باندې
زړه کې د لوی وطن ارمان ګرځو

زاهده ګوندي وي چې رنګ ترې واخلو
ښکلي ترخنګ لکه ګلان ګرځو

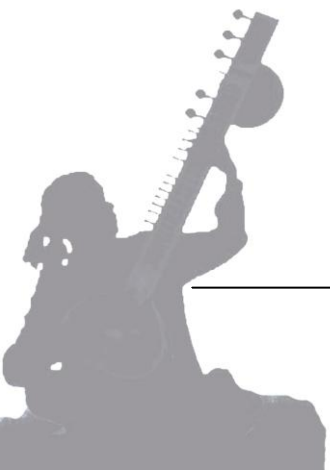

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده ته ک به دا ضرور راکوي
چې په لستوني کې ماران ګرځوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان د چا کله ټکور ورکوي
ژور زخمونه به لا نور ورکوي

د ګاونډي چې دلته وس ورسي
نو دي بل درمند ته اور ورکوي

سعید چې ښکلی په غزل کې راوړي
رقیب ته دا خبره زور ورکوي

بلا رنګونه یې په زړه را اوري
سعید چې ستا ریاضت ته زور ورکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست خوارہ ګوري جانان
چې لہ زړہ ګوري جانان

وا وا سل زرہ رنګونه
څومرہ ښه ګوري جانان

ماله ځانه کړي قربان
چې کارہ ګوري جانان

بیا تندی او کانې څه
چې ونه ګوري جانان

سعید بیا کړي ځان ورتېر
ګوندي وہ ګوري جانان

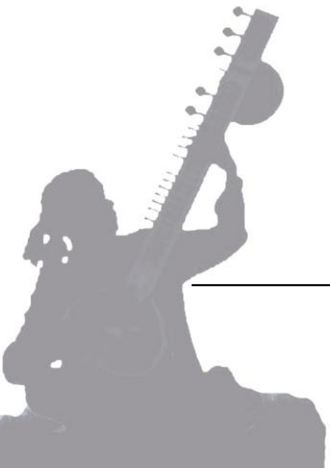

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن چرته به بې باوره ژوندون
زموږ خوارانو دربدره ژوندون

وجنګ نفرت ته د پای ټکی کېږدو
راځئ شروع کړو بیا له سره ژوندون

وخته تا ثه کړې نیکي راسره
له دردو ډک وي زموږ اکثره ژوندون

په دې مالت کې ثه عجیبه خلک
تېروای نه شي بې سنګره ژوندون

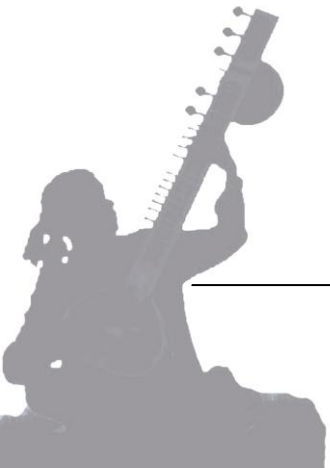

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه زاهد وځان ته ناست یمه خلوت لرمه
ډېره موده یې په ښکلا کې ریاضت لرمه

دا ښاري پېغلې مې پر زړه باندې چک نه لګوي
زه کلیوال ژڼی ساده غوندې فطرت لرمه

ګناهګار یم خو دومره نه یم چې له لارې وځم
د شپې ناوخته د غزلو امامت لرمه

ستا په کتو را باندې سل زره رنګونه اوري
جار دې له سترګو څه ښاغلی محبت لرمه

په دغه وخت کې چې سعید له بلا امن لرم
دعا د مورجاني بلا بلا رحمت لرمه

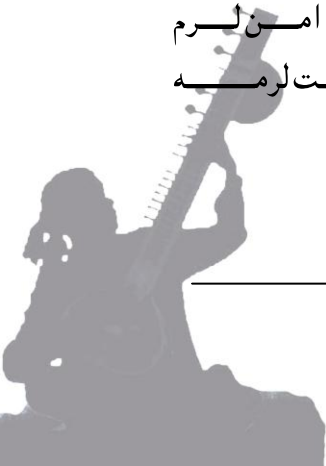

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیند ته یې را کوزې کړم او بو سره شپیلکی کړمه
ستوري په اسمان وي چې رمه له شپاله هی کړمه

اې ښکلې خپه نه شې تعبیر یې ستا په زړه کوم
خوب کې دې ویل راته چې در به زه ځونډی کړمه

ته که زموږ کورته میلمنه کله را پېښه شوې
تا ته به ډالۍ زموږ د تورې مېږې وری کړمه

ستا د بنګړو شور سره سیالۍ باندې راغلی یم
زه چې د غزلو په لفظو باندې شرنګی کړمه

دې سرکښه وخت کې به سعید ګوره چې څه کول
مورې منم خدای ورپسې تا هم څه سړی کړمه

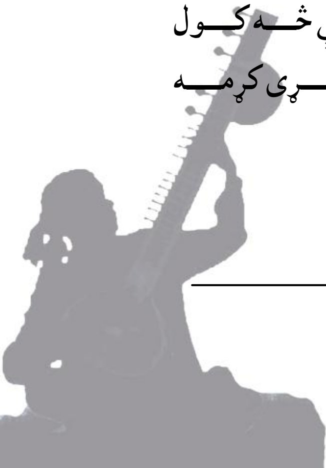

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اولني شته نه همغسې وجدان پاتې دی
نن سبا هر سړی په ګټه د خپل ځان پاتې دی

څه ساده ګان یو په تاریخ چې د نیکونو ویاړو
په موږ کې کوم خوی د احمد او میرویس خان پاتې دی

په خوله یې وایو ، خو عمل دلته پرې چا کړی دی
هسې په پاڼو کې خاونده ستا قرآن پاتې دی

له نفرتونو به لا غرقه وای له وخته نړۍ
په څو سړیو کې شاید چې سپین ایمان پاتې دی

په دې مالت کې خو په خدای چې زندګي ګرانه ده
سعید چې پاتې دی په تمه د جانان پاتې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا سره چې نه یمه
زه به نو بیا څه یمه

ستا په ږغ بس هر سهار
ګل غوندي تازه یمه

ته وا خوله به نه کړې را
دې کې زړه نا زړه یمه

تا ته خو سعید ګرانې
خاورې یم ایره یمه

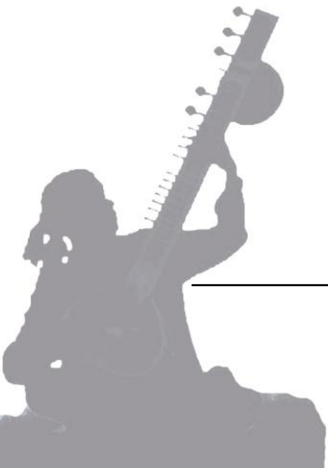

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې ولس سره په غم کې خواخوږي کړې ده
زموږ په زړونو یې بې تاجه پاچاهي کړې ده

چې د ځان ګټې قربان د خپل ولس له ګټو
بې شکه دې سړي په حقه سرداري کړې ده

رقیب مالت کې څه وړه خبره نه وه دغه
د زړه په زور مې د هغې جنۍ یاري کړې ده

د ورور و مرګ ته یې کارتوس دې بې پیسو راکړي
د نړۍ خلکو چې له موږ سره ځواني کړې ده

سعیده چرته چې په مینه وي د کفر فتوا
داسې ماحول کې موږ خوارانو زندګي کړې ده

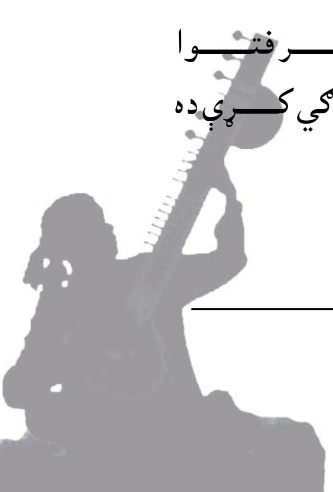

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي ګلالي کاته
ستا سپرلي سپرلي کاته

څه عجيب سرور لري
ستورو ته مې وړي کاته

زړه اخلي او توان اخلي
ستا جادوګري کاته

خوی د پسرلي لري
ستا موسکي موسکي کاته

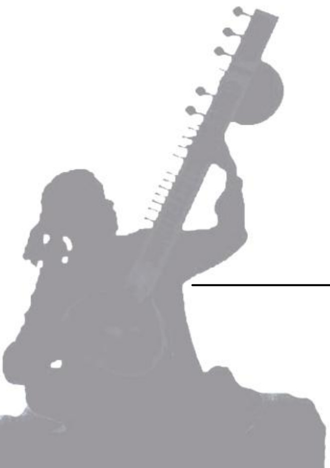

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوندي زرګر نه لږ خواري غواړي
دا وطن يو ثو د کار سړي غواړي

ښار مو پانې لکه سور ګلاب
خدايه نور د سولې پسرلي غواړي

***

کله کله غم سره دوکه وکړم
لاړ شمه وډک جام ته تکيه وکړم

شېخه دغه دور بې ايمانه دی
ثه باور به ستا په مسله وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له قرنونو له پېړيو
د ژوندون دغه اواز دی

ورورولي ، امن او مينه
د انسان د تخليق راز دی

***

دا چې پر زړونو تاثيري غوندې دی
د ښکلي رنګ جادوګري غوندې دی

لاس ته راوړل به يې وختونه نيسي
زړګی د ښکلی د ماهي غوندې دی

***

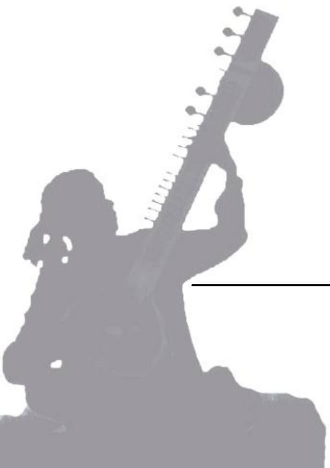

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنیک په مخ لاړو بدل شو انسان
خو حقیقت کې لا تمبل شو انسان

د ژوند د عشق سندره کله اوري
اخته په جنګ و په جدل شو انسان

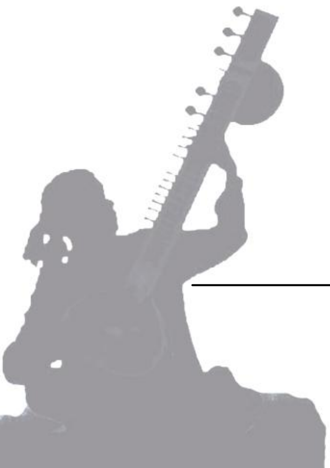

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ که هرڅو په لاره سم په بسم الله روان یو
ستا په نظر شېخه بیا هم پر چپه خوا روان یو

بې ننګه نه یو ، خو له دې تېرو جګړو مو زده کړل
اوس د وطن په نوم جګړه کې هم تر شا روان یو

***

لکه ګلان دانه ،دانه د چول په دښت ولاړ دي
زما ملګري پريشانيو کې د وخت ولاړ دي

موږه به خاورې کړو د ښکلو پر مړوند خوبونه
رقيبان نه یو چې تیار پر دغه بخت ولاړ یو

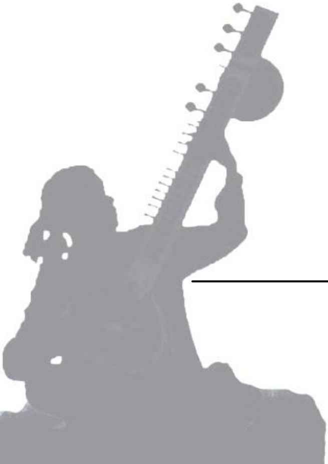

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

څه بې رنګه څه داغلې زندګي ده
بې له تا چې مې اې ښکلې زندګي ده

منم ښار کې د پی مخو هستي ډېره
خو په کلي کې تري ښکلې زندګي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ککړې په بارودو د وژمو خبرې
زما د وطن د ګلدرو د پسرلو خبرې

سپوږۍ مه د وکړه پردۍ، سیمه پردۍ وطن دی
لېږ راله وکړه د وطن د ګودرو خبرې

***

دلوي سړي نه ماشومتوب وشي
مینه کې داسې لېونتوب وشي

په کومه شپه چې وي وعده د اشنا
له بده بخته مانه خوب وشي

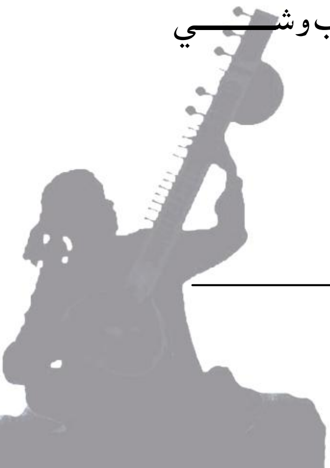

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن يې خوشبويي زلفو ته ورته ده
ښايې له هوا سره روانه ده
هسې نه رقيب ته مخ ورواړوي
بيا مې زړه د رزا سره روانه ده

***

چې رقيب نن له اشنا سره پاتېږي
بله شمعه له هوا سره پاتېږي
په بخښنې يوه هيله مې کوله
پښې مې ځي خو زړه له تاسره پاتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنګه بدل شولې جانان مې نه شوې
د پرهر ثړیکه شوې درمان مې نه شوې

راشه د وخت دا امتحان وګوره
ته رانه لاړې خو ارمان مې نه شوې

***

یار ستار دا دوه یاران
ما سره جوړه یاران

شېخه وعظ ځانه ته کړه
زه پوی شوم هغه یاران

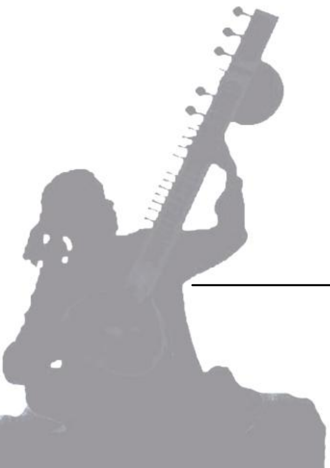

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زندګي به زندګي وشمېرو
چې ما ښام پوره وي خپل سړي وشمېرو

ګلان، فصلونه او باران چې راکړي
سپرلي به هله مونږ سپرلي وشمېرو

چې بې بمباره تر خپل کوره راشي
دغه واده به بیا ښادي وشمېرو

ښکلې چې لاړ شي له محفله څخه
ملګري ژر ژر خپل زړګي وشمېرو

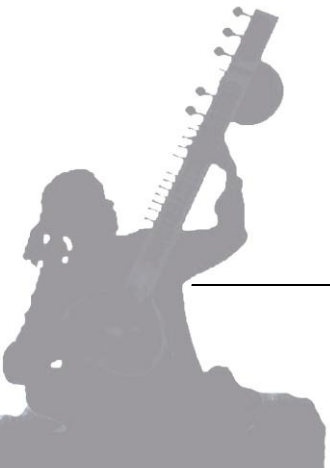

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعيده وروسته له چاودني ثخه
تش يې خولۍ، ثپلۍ، کالي وشمېرو

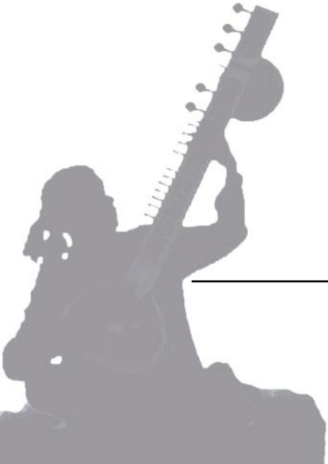

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات مغل دي دلته هرڅه په پردو کې ښکاري
دا چې خاپونه د رنګونو په څهرو کې ښکاري

د قهریدلي اسمان دغه لوی احسان و پر موږ
زما د ګل وطن تصویر چې په لمبو کې ښکاري

څه کیفیت دی مخامخ ورته کتلی نشو
د بلاګانو انځورونه په اینو کې ښکاري

داسې څوک هم شته چې بلا غم یې پر کور مېلمه دی
داسې څوک هم شته چې سازونو او نغمو کې ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده تا هم له دې خپل ماحوله رانګ اخیستی

څه عجیبه ده ژوند او مرګ دې په شعرو کې ښکاري

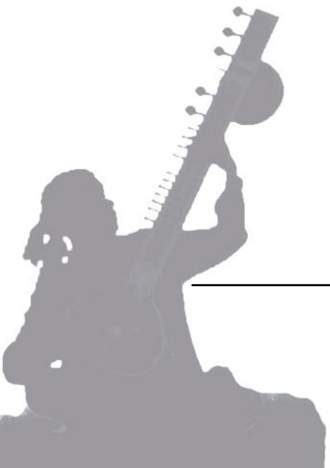

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه مو له غمه ډک سکون نشته
خير د حالاتو پر لمن نشته

غواړي چې په ښکلو کې ليلا مګر
وګورئ په موږ کې هم مجنون نشته

ډېر خلک هغه غونډې خصلت لري
څوک وايي چې دلته کې قارون نشته

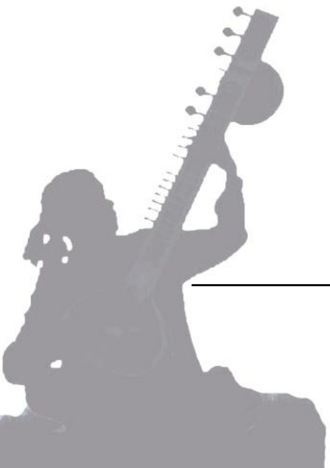

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقیب، جانان سره جوړه روان دي
بهار، خزان سره جوړه روان دي

ویني د زړه خورو حادثو کې د ژوند
وخت او ارمان سره جوړه روان دي

خدایه دا ستا قدرت بې ساتي راله
وطن، توپان سره جوړه روان دي

بیا به د چا پر زړه قیامت پرېباسي
شونډې، پېزوان سره جوړه روان دي

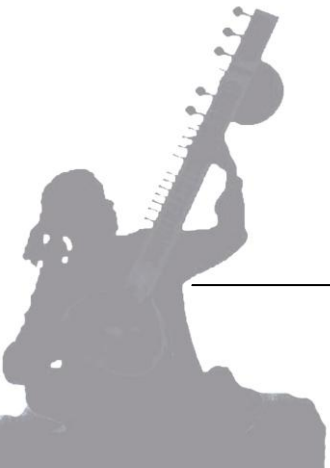

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاران یا سترګې یا خبرې دي ټول
سعید، جانان سره جوړه روان دي

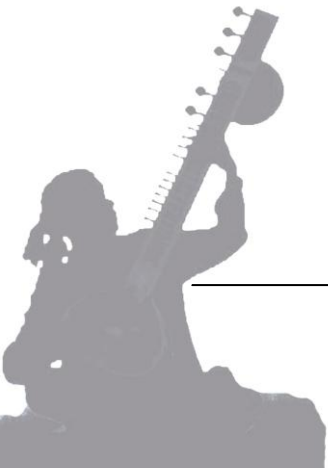

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به وا ځوان د چا په مینه کې په دار ځړیږي
ډېره موده کېږي، تېرانو کې سیتار ځړیږي

بیا د درنې چاودنې ږغ له سپین جوماته راغی
خدایه قران دې پانې پانې په مینار ځړیږي

د غره سړی دی په هغه کلتور هغسې پاتې
ځادر په څوکه په کڅوړه کې نسوار ځړیږي

منئ چې زموږه د نیتونو د ګنا له وجې
د وحشتونو په ځنځیر مو دغه ښار ځړیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا نـــو قســـمت دی د ســـعید پـــه ګریـــوان تړمـــې اوښـــکې
خـــو د هغـــې پـــه ګریـــوان روڼ د پـــاولو هـــار ځړېـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به په څه خبره شر کوي د کلي خلک
واړه لګیا دي سوچ اکثر کوي د کلي خلک

خوشحال ویلې خاوره زموږ، اختیار د بل په لاس کې
یا به مغلو ته اشر کوي د کلي خلک

هغه وختونه اوس په خدای که هم په خوب لیده شي
په اتڼونو چې اختر کوي د کلي خلک

د ښار په خبر نه دي په غم به دې شریک بولي ځان
په خدای دا کار ښه زړور کوي د کلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وچکالي ده باران نشته چینې وچ حلقونه
سعیده خاورې به کښت کر کوي د کلي خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري پرېشانه لږ خو وګوره
دې خواته جانانه لږ خو وګوره

مشره وايه ته چرته او قام چرته
سرکړه تر ګريوانه لږ خو وګوره

خدايه سبا چرته په مزل مزل
شپه ده يو ستومانه لږ خو وګوره

سورغر، بې چينو دی، بې ګلانو دی
دې خواته بارانه لږ خو وګوره

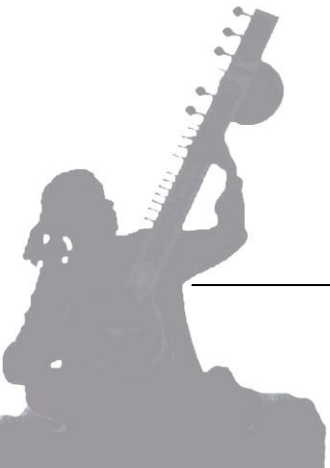

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثه اثر ده د ښکلي په دې ږغ کې وه
اې سعيده ځوانه لږ خو وګوره

چاچې لر ۀ بر په کې الفت کړی دی
هغو ژوندون په صداقت کړی دی

چې یارانه ساتې بې تمې دواړه
هغوی ریښتینی محبت کړی دی

وجدان کې هر سړی ظالم دی دلته
ورانی هر چا تر خپل همت کړی دی

سعیده څوک دي د وطن کیسه کې
هر چا د خپل سر حفاظت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له کتو نه پرېشانه ښکاري
دا ښکلې ولې بدګومانه ښکاري

چې پښتانه ساتي له سولې لرې
دغه دنیا هم بې ایمانه ښکاري

خیر، په ښار دی شه قیامت پرېوتی
چې خاموشي ده، فضا ورانه ښکاري

اینې ته لږ خو مخامخ وګوره
شونډې دې ګل غوندې جانانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه شبنم د ګل له پاڼې سعید
بیا پر اغزیو او ویزانه ښکاري

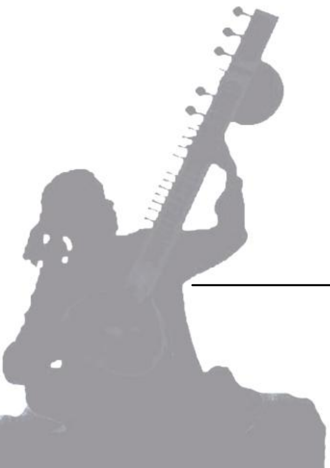

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه درد پېږي، نه ژړېږي بې نمک دي
دلته زړونه اوس له کاڼو څخه کلک دي

شوندې راکړه بې له دې هم نازولې
زاهدان د زمانې راته په شک دي

يو له بله دي نيمګړي دې وطن کې
پښتانه دي، تاجکان دي، که ازبک دي

ښکلي زموږ د زړه په وينو باندې پايي
چې غومبري يې بې لمره هم چمک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ژوند به يې سعيده لوی عبرت وي
په ارمان چې څوک د توري او ټوپک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نه لیدو کې تېرې رنګین غوندې الهام اخلمه
زه یې د حسن هم زره زره پیغام اخلمه

دا جبر نه دی له عقدې سره ټکر کې یمه
لار کې رقیب نه هم په ورین تندي سلام اخلمه

دلته به بم، دلته کمین، دلته قاتل لاسونه
په خپل وطن کې هم په وېره وېره ګام اخلمه

ساقي په دې کې بغاوت څه دی د وخت تقاضا
زه د وطن او خپلو خلکو په نوم جام اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید دا ستا په ښېر له کینه څخه ډک مه ګڼه
نوم دې هغسې لا په خدای په احترام اخلمه

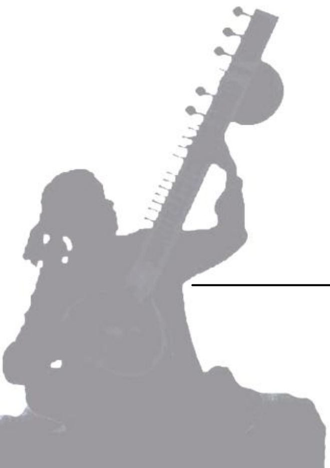

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د کوم درد به مو دوا شي کنه
هغه راځي لږ به رڼا شي کنه

هغه وعدې لکه بنګړي ماتوي
ستا خو يقين دی ګوره راشي کنه

زما لپاره په بلې درېدل
بيا بې له زړه سره سلا شي کنه

ازار يې ډېر د پښتانه اخيستی
په غم اخته به دا دنيا شي کنه

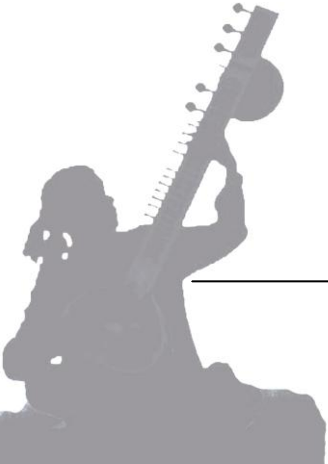

(c) ketabton.com: The Digital Library

و غم ته لته له خماره سره
ستورو ته ناست یم له سیتاره سره

دا نو قسمت دی د ګلونو پر ځای
راځي جنګونه له بهاره سره

که غواړې پاتې شي ژوندی تر ډېره
بیا نو یاري وکړه له داره سره

زما خاموشه زړګی شور پیدا کړي
ستا د بنګړو له شرنګهار سره

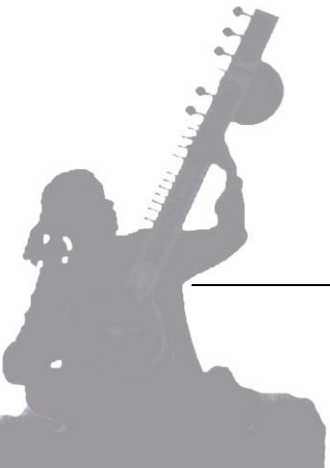

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانو ولې پسپسی کولو

سعید چې ناستوو له خپل یاره سره

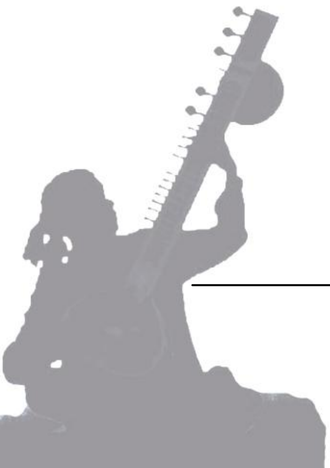

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې امنۍ ښکاري چې ټوله د نفرت ملګري
په دې مالت کې شته ډېر کم د محبت ملګري

په هغه ورځ مې لاړې تو کړلې په خپل ګریوان کې
چې خبر کړی و، رقیب زما په نیت ملګري

خو د به سرونه په کې بایلي بې ضمیره ولس
پښتانه نه شول د خوشحال د طریقت ملګري

تورو مات نه کړل خو سیکې دا څه بلا را وکړه
څنګه یې بېل، څنګه یې پاش کړو د وحدت ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورکۍ دې مړه شوه درنه وېره ده سعيده په کار

اخته دې نه کړې په بې ځايه شرارت ملګري

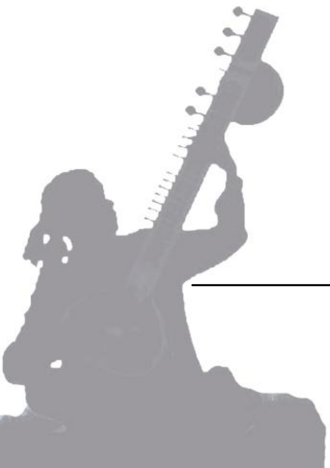

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیوني نه یو چې په ژوند باندې باور وکوو
ساقي را وړاندې شه جامونه سر پر سر وکوو

مینو شرنګ کې د جامونو دغه عذر ضرور
د پاتا یاد به د ګودر او مازیګر وکوو

پلار یې حالاتو دی په څومره نا ځوانی وژلی
راځئ چې قدر د یتیم بچي نهر وکوو

دا سړتیوب کاشکي زموږ په شعور کې راشي
په نه خبره ولې وروره سره شر وکوو
دعا د خېر، حالات قابو نه دي اورنګ زمان کې

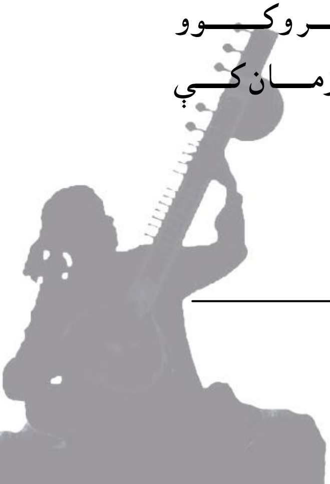

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعیده نور باید له هرڅه نه خطر وکوو

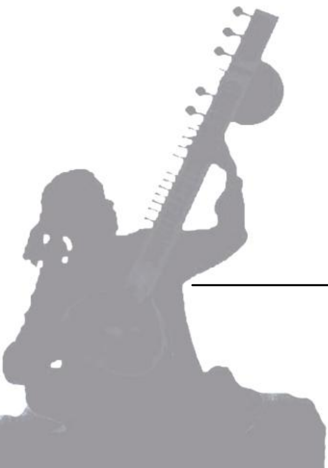

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينا

نن په ښار کې يوه ښکلې
شوه زما له څنګه تېره
د خيال لاس مې پسې وغځېد ناڅاپه
ما وې کوم سخي ساقي دی
مينا ګرځوي په لاس کې

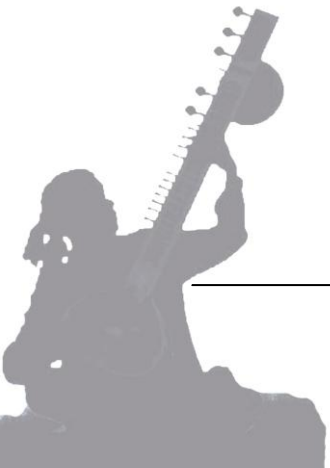

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن

اې، دا ته څه کړې او څه وايې؟
چې له ځان سره بوڼېږې
لکه مچ لاسونه مروړې افسوس کاندې
خاطرو ته د ماضي دې پنا وړې
انځورونه دې پر ذهن بلا ګرځي
د سرو شونډو ،شوخو مچو ، خنداګانو
دا دکوم زمان په لړو کې پنا يې
راشه کښېنه لېونيه !
بيا به دا وختونه غواړې
هلته وګوره لرې وړاندې
هغه پېغله درته څنګه په ناز خاندي

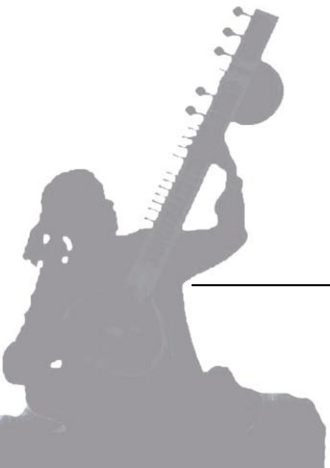

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت

ورځ شوه تېره
د مرغانو او سیندونو په سندرو
سپوږمۍ هم لیښې غړلې
په تیارو کې په لامبو ده
ستوري مینځي په چینو کې خپل مخونه
مګر زه کرخت کرخت یم لا تر اوسه
لکه واوره د لو تېږې و بغل ته
ته رانغلې زه دې جز د فطرت نه کړم

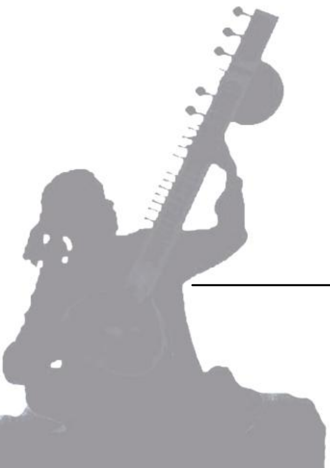

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

زندان، مرګ، بې له دلیله
چور چپاو د چا په خوښه
ځان ښودنه له حد زیاته
ځان او کور رڼه بنګله کې
ولس ټول د ویر پر کنده
که دا وي، د سیاست برخه
نو، ما لوستی سیاست نه دی ! ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

دوی نارې وهي په زوره
له هیبته ډک ږغونه
لمر ولاړ زموږ پر سر دی
بیا مې هم پوښتي او وايي
چې ته څوک يې له کوم ځایه
زه حیران یم ځواب نه راځي پر شونډو
خو په ذهن کې بلا سوالو ته مخ یم
دوی مې وینې چې ومخته يې تېرېږم
زه، انسان یمه، انسان یمه، انسان!!!!!!

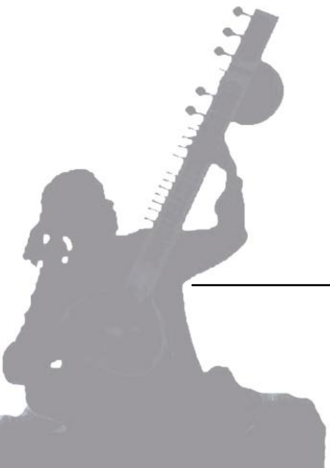

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذکره

هو زما تذکره دا ده، ستا په وړاندې
کټه مټه کاپي ستا د تذکرې ده
په کې لیکې کرښې ورته
دوه لاسونه او دوه پښې
دا وجود او دغه نطق
نه پوهېږم چې ته ولې
رانه بیا تابیعت پوښتې
خو که دا کفایت نه کړي؟
نو ما لار غلطه کړې، بخښنه غواړم !!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

که فتوا مو کړئ عاجله لږ به ښه وي
ژر مې ځوړند کړئ د ښار په څلور لارې
ګنا ګار او که سپیڅلې تر اییینه یم
دا خبرې به د وخت تاریخ ته پرېږدو
مګر قام ته یو پیغام هم ضروري دی
وخت تېرېږي انتظار نور په کار نه دی
غواړم دغه پیغام ژر خپور شي په ښار کې
چې له داره سره مینه
د وطن د سوکالۍ، ازدای راز دی

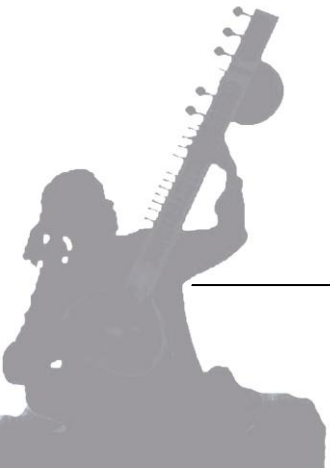

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسینو د ښایست جادوګري ده
چې موښکلې رنګه ښکه زندګي ده
دا چې یو ځلې سهار بیا مازیګر کړې
ستا پر زړه باندې خو اوس لا بې لوظي ده
اوس ښادي د هغو خلکو په قسمت ده
چې لوټلې یې د ګلونه ځواني ده
نه مې زړهورباندې سود شو نه غزله
زه بې څه کړم چې د ښکلو ارزاني ده
تل خواله دا ستا دحسن په یادو کړي
د غزلو او سعید چې اشنا یي ده

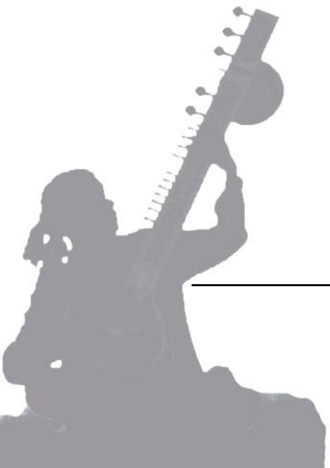

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د سروشونډو بنګاوه دې راکړه
ظالمې څه غرقه نشه دې راکړه
بلا زړګی لرې بلا جانانه
وعده دې هېره شوه وعده دې راکړه
اخیر د دومره مینې دومره قېمت
خولګۍ دې راکړه خو یوه دې راکړه
نن چې موسکۍ شوې نن مې ځان ولیدو
غوږ مې خیالونه کړو ، ایینه دې راکړه
سعید واپس زابلي فطرت له ځمه
کابله وران مه شې دوکه دې راکړه

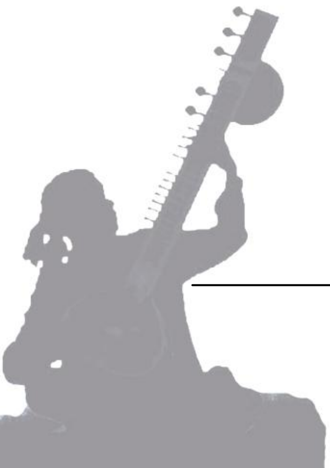

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعده

مرغۍ پاس څاله کې ناسته
زه د توت ډډې ته غلی
یو مرغه له لرې لرې په نغمو ده
طوافونه یې د توت پر سر ادا کړل
مرغۍ هم له څالې ووته و ښاخ ته
پر شنه پاڼه یې مشوکه کړه را تېره
د ماحول لمن یې ډکه په نغمو کړه
په شنو پاڼو کې یې شروع دی پټ پټاني
مازیګر په الوداع دی دوی مستي کړي
پرښاخونو په ټوپونو په نڅا دي
خو انسان لا د انسان وعدې ته ناست دی

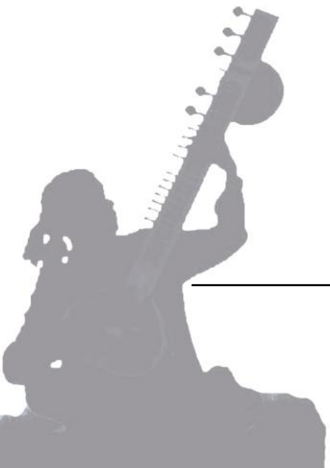

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا پسې ورک، له خپل ارمان سره یم
زه چا لیدلی له خپل ځان سره یم
دا فرښته، که پښتنه پېغله ده
مخامخ بیا نن له ګمان سره یم
له هغې وروسته رقیب بل شانې دی
چې یې لیدلی له جانان سره یم
د شنو خالونو لونګین مېرمنه
ته به وا پورته له اسمان سره یم
هغه چې هر چرته، باور لرمه
سعیده زه یې هم له ځان سره یم

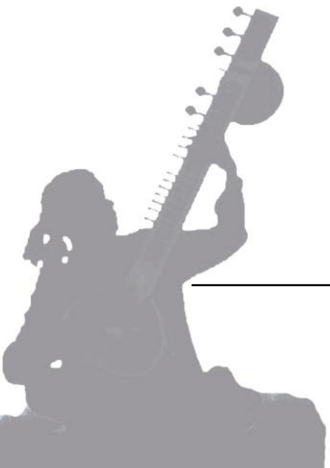

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې وږمې چې د سينګار لرې ته
ضرور ګلابه سره لار لرې ته
نن يې په ترشه تنده دا وويل
اخر له ما سره څه کار لرې ته
هغه زما په زړګي لوبې کوي
ملګري بيا هم وايي يار لرې ته
سعيده پام کوه مورکۍ دې مړه ده
په دې دنيا کې کوم غمخوار لرې ته

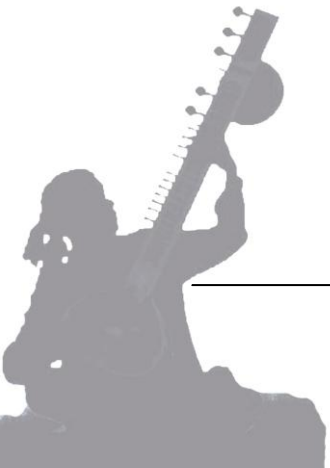

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تجلیٔ له ذات د ګله راته ښکاري
د وربمو د خم له تله راته ښکاري
یم کمرنګه ته وا نور دې ټوله وړی
ستوري ټوله اوس بې ځله راته ښکاري
ستا د زلفو د خوشبو حس په کې نشته
هوا هم اوس لړ بد له راته ښکاري
ته چې نه راځې نو مه راځه توکل دی
دا قسمت هم له ازله راته ښکاري
زه چې پټې کړمه سترګې څه تاثیر دی
ستا د حسن ډیوه بله راته ښکاري
چې سعید یې ستا په شونډو ګناګار کړ
دا شیطان ستا له چارګله راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې لوې توتکۍ درپسې درومي
د بې وسه زړو سلګۍ درپسې درومي
په قبله چې ته روانه شوې زما پام شو
ستوري تت شولو سپوږمۍ درپسې درومي
که ته ګل نه یې، نو بیا وایه چې څه یې؟
چې وږمې ځولۍ ځولۍ درپسې درومي ! !
ګله پامه کوه خزان دې چرته نه کړي
رقیبان لکه ږلۍ درپسې درومي
د سعید چې د غزل تنده سیوا شي
بیا تر قافه ښاپیرۍ درپسې درومي

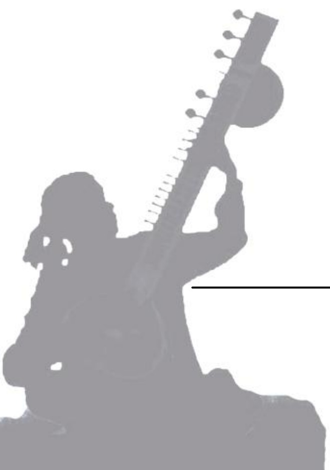

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بې مینې یې جانان درسره نشته
ویره دا ده چې ایمان درسره نشته
چې بایللی دې زړګی تراوسه نه دی
نو ډاډه ګرځه تاوان درسره نشته
چې به یې زړونه کړل له ځان سره په مخه
ښکلې اوس هغه توپان درسره نشته
چې په خپله خاوره خپل وروړ ته بلا یې
نو هیڅ فکر د افغان درسره نشته
ها د ګړدې سپوږمۍ عمر کې سعیده
هاغه نخښه د پېزوان درسره نشته

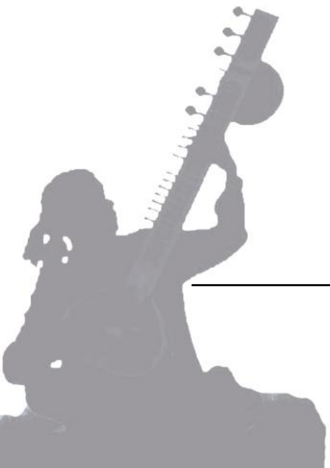

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيګر هوا چې ګل غوندي خوږه شوه
ستا د زلفو خوشبويي په کې خوره شوه
چې موسکۍ شوې جنتونه په ګډا شوو
چې غوسه شوې قيامتونه شو لمبه شوه
ړنګه بنګه چې په غېږه کې راتوی شوې
دا شېبه مو د شرابو پيمانه شوه
چې دې يو نظر را واړولې سترګې
دا وږمه وه له ګلابه را ستنه شوه
ستا د ښکلو سترګو ځومره بد غبرګون و
له سعيده سره ورانه زمانه شوه

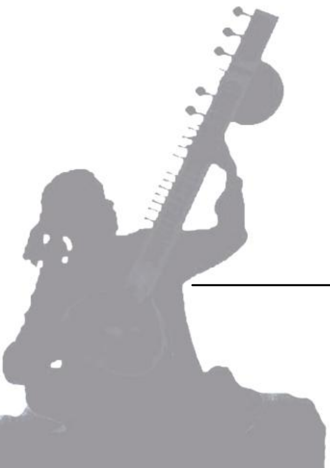

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له تا مې زړه تصویر د ژیړ خزان دی
ښکلې راشه، بې ګلابه دا ګلدان دی
د ایینې غوندې وربښمینې ځلا پاشې
د چا روح مې سم له روح سره روان دی
چې موسم یې د جنګونو پیلامه وي
دې وطن کې پسرلی هم بې ایمان دی
بس د چا له سترګو دغه چاره کېږي
دا سعید چې له رقیبه سره وران دی

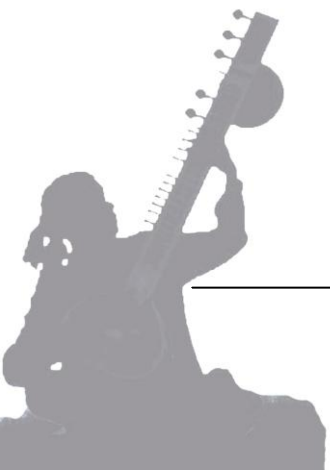

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د مینې او ارمان خبرې
ښکلې ته ښکاري د تاوان خبرې
مچۍ او شات مې شي پر ذهین تصویر
کوي رقیب چې د جانان خبرې
سړیتوب دادی چې ته بل احساس کړې
کولی هرڅوک شي د ځان خبرې
په ښار کې اوس هم کلیوال دی سعید
کوي د خال یا د پېزوان خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

امکان يې نه وينم چې زه دې دا کيسه ټوله کړم
سترګې خو خير، له زړه څنګه ستا جلوه ټوله کړم
لاس مې راتاو له نرۍ ملا، ژبه وکار ته پاتې
په دې مجبوروم له بارخو نه دې خوله ټوله کړم
هغه ده راغله د سرکو شونډو ښايسته مېرمنه
نوره به لپه د دعا خوره وره ټوله کړم
زړګی مې چوي له تيارو سره مې نه لګيږي
پرېږده له مخه دې د زلفو دا څپه ټوله کړم
بېرتې وا پس کړو ډک جامونه له سعيده څخه
وايي ساقي له تا به نوره دا لمبه ټوله کړم

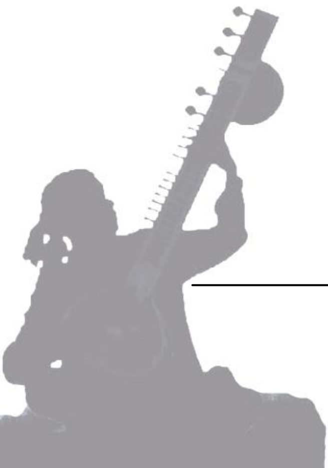

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې ډک دی له خوبو نه مرور یم
نور له ټولو ایینو نه مرور یم
څه قسمت دی څه مې سود د زندګی دی
اوس له کرښو د لاسو نه مرور یم
چې د پېغلو د پیکي سیوري پرې کاخت شول
نور د کلي له چینو نه مرور یم
ته چې لاړې له سعیده سپوږمۍ مخیه
یم کمرنګه له رنګو نه مرور یم

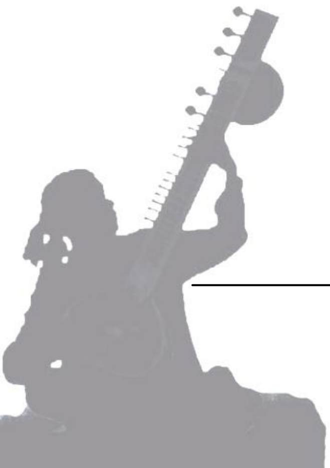

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه ښکلي اهتمام په کار دی
د زړه جومات ته مې امام په کار دی
اې د هغې د نیا د حورو شوقي
پښتون ته دلته یو مقام په کار دی
چې د غزلو سور او لی پرې جوړ کړي
شاعر ته ستا د شونډو جام په کار دی
اې زړه وره غېږ دې نه غواړمه
سعید ته تش دا ستا سلام په کار دی

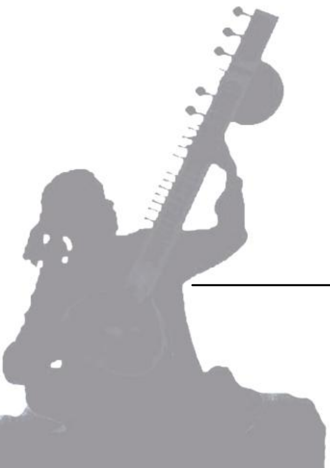

(c) ketabton.com: The Digital Library

رقیب به خامخا په څنګ کې وي مغرور ورسره
جانان چې ګل دی نو اغزی به وي ضرور ورسره
هر څه که ښکلي ورته ښکاري، فلسفه يې دا ده
وي په خيالو کې ستا د سترګو تصور ورسره
هغه چې مخته ځي نو شاته درې قدمه راځي
ملامت نه دی په سيالۍ کې دی تر بور ورسره
غريب ماحول کې، غريبان يې څنګه ونه لوټي
خبر له ښکلو د سروکو شونډو دي دور ورسره
سعيده دروغ وايي دا خلک دي تر ګټو پابند
دلته له چا سره دی فکر د منصور ورسره

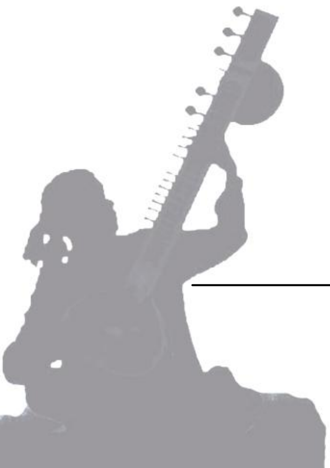

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره بلا وه برکت یې نه و
رقیب محفل کې و عزت یې نه و
څه عجیبه وه، څه بلا ښایست و
د کلي پېغله وه، زینت یې نه و
پخوا ما دیاتو ته سجده نه کیده
د کلي خان و دولت یې نه و
په دې مالت کې داسې کلی نه و
چې خرافات نه و زیارت یې نه و
سعیده ستا په اړه ښکلې ویل
خړ کلیوال و جرئت یې نه و

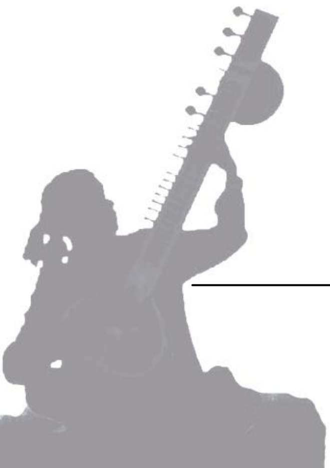

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخته زه بلا کوم ژوندی یمه
ستا په پرهرونو کې موسکی یمه
څنګه مې په لېڅو کې را ګېره یې
ته به وا د سرو زرو بنګړی یمه
دومره فتواګانو کې او دا ژوندون
دا منم رښتیا چې لېونی یمه
پېغلې چې د ښار را پسې نوک وهي
بوی مې د لونګ ځي، زابلی یمه
ډېرو ښایستو ته یم لوګی سعید
زه که په رنګ تک تور سپېلنی یمه

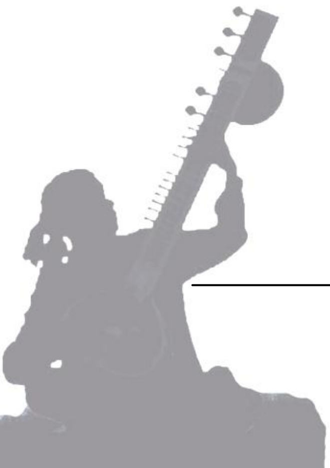

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهیدو ارمانونو میسحا دی
یو سپرلی له لرې لرې په ګډا دی
د ودان افغانستان ترانې بولي
یار د وخت په سرو زخمو کې په خندا دی
تا د کلي د چینو اوبه څښلې؟
هر یو څاڅکی یې مستان لکه صهبا دی
د حالاتو د میچنې پروا نه کړم
ویره دا ده چې خپل ورور راته بلا دی
زموږ هر مشر له لرې لعل پر ټنډه
له نږدې نه د مرګونو اژدها دی
د وخت لوبې ته حیران یمه سعیده
څوک مې ورور، څوک مې دښمن، څوک مې اشنا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر مشر مې پردیو ته سر خم دی
زمانې ده ګوته کړې لوی سیتم دی
چې یې حق د پښتنو ته سترګې پټې
خدای دې خوار کړي، که عرب دی که عجم دی
له کلو وروسته مې تنده کړه پرې ماته
دا چینه زما د کلي که زمزم دی
سوله غواړي، جام د وینو یې هم نوش دی
عجیبه ده، دا بیا څه ډول ادم دی
ستا فتواو ته یې باک نشته زاهده
دا سعید د ملنګانو په دم، دم دی

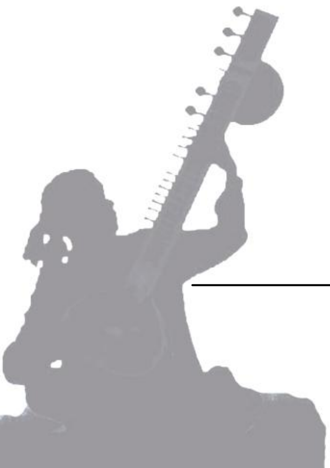

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library